

Labdarúgás

A MAGYAR LABDARÚGÓK SZÖVETSÉGE HIVATALOS LAPJA
Megjelenik minden hónapban • Szerkeszti a szerkesztőbizottság

IV. évfolyam, 6. szám   Budapest, 1958. június   Ára: 3,— forint

Irány: Stockholm. Repülőgépen utazott a magyar labdarúgó válogatott a VB-re (MTI—Foto — Bojár fel.)

Közel fél évszázados a magyar—svéd sportbarátság

A magyar—svéd labdarugó mérkőzések három szakasza

Magyarországon éppoly örömet keltett, mint Svédországban, hogy a labdarúgó világbajnokságon a két csapat ismét szembe kerül egymással. A magyar—svéd labdarúgó mérkőzés népszerűségét jellemzi, hogy 32 eddigi ellenfelünk közt a Svédországgal vívott mérkőzések száma az 5-ik helyen áll.

Tulajdonképpen már 50 évvel ezelőtt, 1908-ban szövődtek a barátság szálai a svéd labdarúgás vezetőivel *Londonban, az első labdarúgó világtornán,* amelyet az olimpiai játékok keretében rendeztek meg. Erre Svédország és Magyarország is nevezte csapatát. Mi ugyan — akkori kormányunk szűkmarkúsága miatt — *visszaléptünk,* de *elküldtük megfigyelőinket,* Kárpáti Bélát, az MLSz akkori elnökét, Horváth Ferencet, Steiner Hugót, Gillemot Ferencet, akikhez az akkor Londonban élő Lőwenrosen Károly is csatlakozott. *A svédek elküldték csapatukat,* bár az előre elkészített sorsolás az akkor verhetetlen angolokkal állította őket szembe. Levelük szerint „tanulni akarunk a világ legjobbjaitól". Ez a gesztus nagyon népszerűvé tette a svédeket. A mérkőzésen — amely az angolok 12:1 arányú győzelmével végződött — jelen voltak a magyar megfigyelők is, akik *találkoztak a svéd vezetőkkel,* s már itt megállapodtak abban, hogy *a most elmaradt mérkőzést a két nemzet csapatai le fogják játszani* (a svédek a magyarok lemondása folytán az ellenfél nélkül tovább jutott hollandokkal mérkőztek a III. helyért, illetve vigaszdíjért).

Ez a baráti megbeszélés volt a kiindulópontja azoknak a tárgyalásoknak, amelyek azután a Svédország által 1912-ben megrendezett II. olimpiai labdarúgó torna előtti *első barátságos svéd—magyar mérkőzéshez* vezettek. Ennek az immár sporttörténeti jelentőségű találkozónak színhelye *Göteborg* volt. A magyar csapat nagy bizakodással indult küzdelembe a következő összeállításban: Domonkos (MTK)—Rumbold (FTC), Révész (MTK)—Szury (BAK), Károly (BAK), Vágó (MTK)—Sebestyén (MTK) Bodnár (MAC), Pataky, Schlosser, dr. Borbás (mindhárom FTC).

A svédek erőteljes, határozott játéka *meglepte a mieinket,* úgyhogy a 15. percben a svéd balszélső megszerezte a vezető gólt. Ekkor ugyan fölénybe került a magyar csapat, de csak a 37. percben tudott a híres balszárny révén Schlosser góljával kiegyenlíteni. Szünet után ugyanaz volt a helyzet. A svédek már az 1. percben gólt lőttek, s ezt mi nehezen egyenlítettük, ezúttal a jobbszárny révén, Sebestyén—Pataki össz játékából. A félidő végén a svédek kerültek fölénybe, de a magyar védelem jól működött, s a *2:2-es eredmény már nem változott.*

Azt talán már el sem kell ezekután

Az olimpiai vigaszdíjat nyert magyar csapat: (felső sor:) Sebestyén, Bodnár, Pataki, Schlosser, Borbás, (középen:) Bíró, Vágó, Blum, (ülnek:) Rumbold, Domonkos, Payer

mondani, hogy *a magyar csapatot szívébe zárta a svéd közönség az olimpián is.* Bár a mi csapatunkat ugyanaz a balsors érte, ami Londonban a svédeket — Angliával kerültünk szembe és 7 : 0-ás vereséget szenvedtünk — de *a kiírt pompás vigaszdíj ezüstserlegért* vívott mérkőzéseken a svéd szurkolók eredményesen buzdították a magyar csapatot, amely 3 : 1 arányban győzte le Németország és 3 : 0 rányban Ausztria csapatát. Ez *a győzelem egyúttal erkölcsi sikere volt a svéd futballnak is,* hiszen ők döntetlenül játszottak velünk.

A London után Stockholmban megerősödött svéd—magyar sportbarátság ezek után már zavartalanul fejlődött tovább. Egy évre rá Budapesten már megvolt *a visszavágó mérkőzés,* majd 1914-ben Stockholmban már *kettős találkozóra került sor* (ezek közül az 5:1-es magyar győzelmet a svédek nem tekintik hivatalos mérkőzésnek). Csak az I. világháború szakította félbe a rendszeres találkozókat, de 1921-től kezdve ismét évenként folytatódtak itt és ott egészen 1923-ig, amikor *lezárult ez a ránk kedvező I. szakasz.* Ennek eredményei:

Svédországban: 2:2, (5:1), 1:1 és újra 1:1.

Budapesten: 2:0, 4:2 és 2:1. Tehát *3 (illetve 4) magyar győzelem és 3 döntetlen* szerepel az I. szakasz mérlegén. Gólarány: 17:8 (illetve 12:7).

Egyévi szünet után már a magyar labdarúgás álamatőr korszakában *stockholmi svéd győzelemmel* — az elsővel, de nagyon kiadóssal (2:6) — folytatódott a svéd—magyar sorozat. A budapesti revans után következett nálunk a professzionizmus és öt évi szünet és újabb budapesti mérkőzés, szerény győzelemmel. De a hivatásos sport vezetői sem tanultak: *1933-ban júliusi mérkőzésen újabb nagy gólarányú vereséget szenvedtünk* (2:5). Öt évi szünet következett megint, s 1938-ban *a párizsi VB-n* találkoztunk újra. Itt az elődöntőben kitűnő játékkal *5:1-re győztünk* (ezt a győztes csapatot változtatta meg a döntőben három helyen az akkori kapitány). Ezután 1943-ban volt ismét egymásután két találkozásunk a svédekkel. Furcsa eredmények születtek: *Stockholmban 3:2-re győztünk,* nem is két hónap múlva *itthon 7:2-re kikaptunk.* Ezzel zárult *a II. szakasz.*

Ez feltétlenül *„svéd szakasz"* volt, nemcsak a három súlyos vereség miatt, hanem azért is, mert *a gólarány* a párizsi 5:1 ellenére is *20:23 volt a svédek javára.*

Stockholmban: 2:6, 2:5, 3:2.

Budapesten: 3:1, 3:1 és 2:7.

Párizsban 5:1. Négy magyar és három svéd győzelem mellett *passzív gólarány*

A felszabadulás után, *1949-ben megkezdtük a svéd—magyar mérkőzések III. szakaszát,* mégpedig *ismét egy 2:2-vel Stockholmban.* De még ugyanabban az évben Budapesten már kialakulóban levő nagy csapatunk *nagy gólarányú győzelme* (5:0) következett, s há-

rom év múlva *a helsinki olimpián még ennek gólarányát is megjavítottuk* (6:0). Veretlen nagycsapatunk azután egy év múlva megcsinálta azt a bravurt, hogy júliusban is győzött Stockholmban. El is bizakodtunk és novemberben, az angol mérkőzés előtt itthon *harmadszor is 2:2-re játszottak velünk a svédek — Budapesten.* Igaz, hogy ez nagymértékben járult hozzá az angolok elbizakodottságához és ezt követően a mi híres 6:3-as győzelmünkhöz. 1955-ben újabb két mérkőzésen már *kettős magyar győzelem* született, ez volt nagy csapatunk utolsó fellángolása, az utolsó veretlen év. Utolsó találkozásunkon, 1957-ben a norvég vereség után *Stockholmban örültünk a szerény döntetlennek is.*

A III. szakasz eredményei:

Stockholmban: 2:2, 4:2, 7:3, 0:0.

Budapesten: 5:0, 2:2, 4:2.

Helsinkiben: 6:0. A III. szakasz mérlege: 5 magyar győzelem, 3 döntetlen (30:11 gólarány).

Az eddigi 22 (a svédek szerint 21) mérkőzés mérlege tehát *magyar fölényt* mutat. 13 (a svédek szerint 12) magyar győzelem, 6 döntetlen és 3 svéd győzelem mellett a gólarány 67:42 (illetve 62:41), ami a legjobban fejezi ki azt, hogy *a svéd labdarúgók időnként — még Budapesten is — kellemetlen meglepetést készítettek elő* a magyar válogatott számára.

Bárhogyan alakult is azonban a játék végeredménye, a magyar—svéd mérkőzések története *nem mutat fel egyetlen disszonáns részletet:* a szerencsés győztes éppúgy mint a balszerencsés vesztes egyaránt *a legteljesebb sportszerűség jegyében* könyvelte el sikerét, vagy balsikerét.

A mostani VB-én a sors véletlene egy csoportba hozta össze a két jóbarátot. Vajjon folytatódik-e *a magyar siker-periódus,* vagy *ismét „svéd szakasz"* kezdődik a magyar—svéd labdarúgó mérkőzések történetében? Ki tudná ezt megjósolni? Mindegy. A magyar sportközvélemény — s azt hiszem a svéd is — egyelőre az újabb baráti találkozónak örül és *reméli, hogy a két csapat — mindegy, hogy milyen sorrendben — együtt jut tovább a VB második fordulójába,* s az újabb találkozó megerősíti az immár fél évszázados svéd-magyar sportbarátságot.

Dr. Földessy János

Hetvenkedés

vagy csak annak hangzik?

Az argentin labdarúgás vezéralakja, aki legtöbbet nyom a latban: *dr. Paul Colombo,* a szövetség elnöke.

Az argentin elnök a tavaszt végigutazta, hol itt kémkedett, hol ott, majd kijelentette: nagyon bizakodó.

— *Valamennyi számbajövő világbajnoki együttest láttam* — mondotta az újságíróknak — *és ha csak egy kicsike szerencsénk lesz, megnyerjük a világbajnokságot. Technikailag nincs kitől félnünk és erőben is, küzdőszellemben is jobbak vagyunk, mint négy évvel ezelőtt Brazília és Uruguay. És ez elég lesz!..*

Az elnök súlyos egyéniség, hiszen közel két mázsát nyom, nyilatkozata mégis könnyed latinos hetvenkedésnek hat. 1954-ben Brazília és Uruguay vezetői hasonlókat mondtak. Még röviddel a VB előtt is. De ha hetvenkedésnek is hangzik *Colombo dr.* bizakodása, ha hiányzik is belőle a nálunk megszokott és már szinte kötelező szerénység — meg kell adnunk: lehet, hogy igaza lesz. Argentina éppúgy megnyerheti a VB-t, akár a Szovjetunió vagy Anglia, Brazília vagy Csehszlovákia. Vagy valami esélyleső, amilyen 1954-ben Nyugat-Németország volt!

Az iramváltoztatás szerepe a labdarugásban

Ju. Hodotov, a szovjet labdarúgó-edzőtanács tagja röviddel ezelőtt cikket írt a Szportyivnije Igri című, sportjátékokkal foglalkozó havi folyóiratban. Az érdekes cikket az alábbiakban ismertetjük:

Milyen legyen egy mérkőzés irama? Mit jelent a gyorsaság a támadásban és mit a védekezésben? Mikor gyorsítja egy-egy csapat az iramot és mikor lassítja? Meddig gyorsítható a labdarúgójáték?

Fontos kérdések ezek.

A szovjet labdarúgó-csapatoknak mindig erényük volt a gyorsaság.

A gyorsaság és az állóképesség

Ezt atlétikus edzéseiknek köszönhetik. Nem vitás: a gyorsabb játékos legyőzheti a lassúbbat, ha nem rosszabb a labdakezelése; a gyors helyzetfelismerés, a gyors helyzetkihasználás mindig előnyösebb, mint a lassúbb... Igen ám, de gyors mozgás közben lényegesen megnehezül a labdakezelés. Mehet tehát a gyorsaság a technika rovására? Aligha.

Erre vonatkozólag a 43 éves *Stanley Matthews,* az angol „varázsló" a következőket tartja:

„*A gyorsaság nagyszerű tulajdonság -a labdarúgásban, de csak abban az esetben, ha nem megy a pontosság rovására. A korszerű, nagyiramú játékban bizony elég sok a hiba, mert a gyorsaság fejlesztésével a technikai tudás fejlesztése nem tud lépést tartani...*"

Éppen ezért Matthews a következő tanácsot adja:

„*Csak olyan gyorsan szabad játszani, hogy a labdakezelésbe ne csússzanak hibák. Ha ennél gyorsabb a játék, akkor — növekszenek a hibák.*"

A gyorsaság tehát tulajdonképpen csak akkor hasznos, ha megfelelően ki is használható. Mit sem ér a gyors lefutás, ha a játékos közben elveszti a labdát; haszontalan a gyors kapuralövés, ha a labda elkerüli a kaput; nem sok haszna van a gyors labdaátvételnek, ha elpattan a játékostól a labda.

Persze, törekedni kell a minél nagyobb gyorsaságra, mert ez hasznos. Törekedni kell rá, de csak akkor szabad alkalmazni, ha a technikai tudás megengedi. A gyors játék sok tekintetben

újszerű technikát

követel meg. Ez a technika jóval nehezebb, mint az, amelyet azelőtt alkalmaztak; azelőtt, amikor volt idő a labdakezelésre, a helyzet áttekintésére stb.

Különleges jelentősége van labdarúgásban az iram változtatásának. Gondoljunk csak például az egyéni játékra. A gyors megindulásokra, a felgyorsításokra, amelyek nagyon alkalmasak az ellenfél otthagyására. De ugyanilyen hatásos a hirtelen lefékezés is.

Ha az ellenfél gyors, a csapat igyekszik — még gyorsabban játszani. De néha éppen ellenkezőleg: mindent elkövet, hogy lelassítsa a játékot, mert neki ez felel meg jobban. Ilyenkor a megszerzett labdát pontos adogatásokkal „tartják", az ellenfelet kikapcsolják. Lassúbb, gyengébb erőben levő csapat taktikája ez. Ismeretes az is: ha vezetünk, igyekszünk tartani a labdát, igyekszünk lassítani a játékot. Viszont, ha az ellenfél vezet, mindent beleadunk, gyorsak, mozgékonyak vagyunk.

az iram változtatását

sok országban alkalmazzák taktikai fegyverként is. Így például elsősorban Magyarországon, Csehszlovákiában és Ausztriában.

Az iram változtatását gyakorolni kell, mert csak így alkalmazható ez a fegyver tervszerűen. De nemcsak taktikai gyakorlatokkal, hanem egyéni és társas labdagyakorlatokkal is. Ilyenek: lassú, majd hirtelen felgyorsuló labdavezetések — cselek — lassú, majd gyors helyváltoztatások stb. Az edzők számtalan módját ismerik az ilyesféle gyakorlásnak.

És minél többet kell gyakorolniok a játékosoknak a gyors labdakezelést, mert a játék gyorsításához ez elengedhetetlen. Még a lassú kombinatív, de gyors támadásbefejezésekkel végrehajtott játékhoz is szükségesek ezek, hát még az állandó gyorsiramúhoz!

Ki hányszor volt válogatott?

Hazánkban a legnépszerűbb sportág a labdarúgás. Érthető tehát, hogy nagyon sokan foglalkoznak a legnépszerűbb találkozók, válogatott mérkőzések különböző adataival. Különös szeretettel időznek annál a témánál a labdarúgás szurkolói, ki hányszor volt válogatott, ki hányszor szerepelt országok közötti találkozókon, s ez igen sok vitára is ad okot.

A sportstatisztikusok forrásmunkái között előfordulnak hibás adatúak, s ezért sokszor téves adatok vándorolnak tovább. Vitathatatlan tény, hogy a magyar labdarúgás kimagasló egyéniségei közé tartozott Schlosser Imre, akiről évtizedeken keresztül azt tartották nyilván, hogy 75-szörös „rekorder-válogatott". Újabb statisztikák már 72-szeres válogatottnak mutatják ki, pedig „csak" 68-szor volt válogatott a népszerű „Slózi". Az 1957 elején megjelenet „Szurkolók könyve" tartalmazza válogatott játékosaink névsorát a „464 játékos szerepelt eddig Magyarország labdarúgóválogatott csapatában" című fejezetben. Pedig 1956. végéig 470 játékos szerepelt a magyar válogatottban, ugyanis az említett összeállításból kimaradtak a következő játékosok: *Fekete, Kovács III., Prém, Szaffka, Szabó F. és Weinber.* Válogatott labdarúgóink névsorával foglalkozik Dr. Földessy János a nem régen megjelent „A magyar labdarúgás 60 éve" című munkájában. „Akik Magyarország válogatott csapatában szerepeltek" című fejezetben 472 játékost sorol fel, köztük Schweng Alajost is, aki hivatalos válogatott mérkőzésen nem szerepelt —, viszont Kovács III., Müller (FTC), Szabó F., és Szaffka hiányzik a névsorból. Megemlíti, hogy 110 olyan játékos van, aki legalább 10 mérkőzésen volt válogatott, viszont 111 játékos szerepelt legalább 10-szer Magyarország válogatott csapatában.

A mai és a közelmúlt válogatott játékosai válogatottságát is többnyire hibásan tartják nyilván. A különböző kimutatásokban Bozsik 87-szer, Puskás 84-szer volt válogatott. Hasonló eltérések mutatkoznak azoknál a játékosoknál, akik szerepeltek az 1952. V. 24-i és 27-i Magyarország—Moszkva mérkőzéseken (Grosics, Buzánszky, Börzsei, Lantos, Zakariás, Csordás, Kocsis, Szusza, Palotás, Hidegkuti, Kispéter, Kovács I., Czibor). Az említett két mérkőzés nem nemzetek közötti találkozó volt, tehát a szerepelt játékosok válogatottságszámát nem emelheti!

A világbajnokság előtt sok szurkolót érdekel, hogy ki hányszor volt válogatott. A következőkben felsoroljuk a „Labdarúgás" olvasóinak, hogy az eddigi 478 válogatott labdarúgójátékosunk közül ki hányszor szerepelt Magyarország válogatott csapatában . . . (A skót mérkőzés is benne van.)

(Megjegyzés: statisztikai kimutatásunk tartalmazza a szereplésszámot, a játékosok nevét, egyesületét — amelyikben válogatott volt, és a válogatottság évszámát, mely évtől meddig volt válogatott. A felszabadulás utáni egyesületi neveknél nem tüntettük fel a sűrű névváltozást, pl. a Textiles, Bp. Bástya, Bp. Vörös Lobogó neveket, hanem mint MTK-t írtuk, stb.)

85:	Bozsik József	Kispest, Bp. Honvéd	1947–58.
82:	Puskás Ferenc	Kispest, Bp. Honvéd	1945–56.
68:	Schlosser Imre	FTC, MTK, Ferencváros	1906–27.
66:	Kocsis Sándor	Ferencváros, Bp. Honvéd	1948–56.
64:	Hidegkuti Nándor	HAC, MTK	1945–57.
61:	Sárosi György dr.	Ferencváros	1931–43.
53:	Bíró Sándor	III. ker., Hungária, BSZKRT, Újpest	1932–46.
50:	Fogl II. Károly	UTE, Újpest	1918–29.
	Lázár Gyula	Ferencváros	1931–41.
	Lantos Mihály	MTK	1949–56.
	Grosics Gyula	MATEOSZ, Bp. Honvéd, Tatabánya	1947–58.
48:	Titkos Pál	Budai 11, Hungária	1929–38.
47:	Kertész II. Vilmos	MTK	1909–24.
	Turai József	Ferencváros, Hungária	1928–39.
46:	Toldi Géza	Ferencváros, Gamma	1929–40.
	Buzánszky Jenő	Dorog	1950–56.
42:	Czibor Zoltán	Ferencváros, Csepel, Bp. Honvéd	1949–56.
41:	Borbás Gáspár dr.	FTC, MAC, FTC	1903–16.
	Szabó Antal	Hungária	1932–39.
39:	Korányi I. Lajos	Bástya, Ferencváros	1929–41.
	Zsengellér Gyula	Újpest	1936–47.
38:	Blum Zoltán	FTC	1912–25.
37:	Fogl III. József	UTE, Újpest	1920–30,
	Lóránt Gyula	Vasas, Bp. Honvéd	1948–55.
35:	Bíró Gyula	MTK	1906–16.
	Zakariás József	MATEOSZ, MTK	1947–54.
33:	Rumbold Gyula	FTC	1907–14.
	Cseh II. László	Hungária	1932–39.
32:	Takács II. József	Vasas, Ferencváros	1923–33.
31:	Mándi Gyula	MTK, Hungária	1921–34.
	Hirzer–Híres Ferenc	Törekvés, Hungária	1922–32.
	Budai II. László	Ferencváros, Bp. Honvéd	1949–56.
30:	Zsák Károly	33 FC	1912–25.
	Orth György	MTK, Hungária	1917–27.
29:	Sándor Károly	MTK	1949–58.
28:	Braun József	MTK, Hungária	1918–27.
26:	Molnár György	MTK, Hungária	1920–27.
	Polgár Gyula	Ferencváros	1932–42.
25:	Károly Jenő	MTK	1903–14.
	Kohut Vilmos	FTC, Ferencváros	1925–38.
	Vincze Jenő	Bocskai, Újpest	1930–39.
	Szűcs György	Újpest	1934–39.
	Sárosi III. Béla	Ferencváros	1939–45.
24:	Sebestyén Béla	MTK	1906–12.
	Pataki Mihály	FTC, Ferencváros	1912–27.
	Balogh II. Sándor	Újpest	1942–50.
23:	Borsányi Ferenc	BTC, Újpest	1924–32.
	Szalay I. Antal	Újpest	1933–39.
	Szusza Ferenc	Újpest	1942–56.
	Rudas Ferenc	Ferencváros	1943–49.
	Egresi Béla	Kispest, Újpest	1943–53.
22:	Kléber-Kompoti Gábor	III. ker., MTK, Hungária	1922–31.
	Börzsei János	MTK	1948–56.
	Palotás Péter	MTK	1950–56.
	Szojka Ferenc	Salgótarján	1954–57.
21:	Domonkos László	MTK	1906–12.
	Payer Imre	FTC	1911–18.
	Avar István	Újpest	1929–34.
	Dudás János	Hungária	1935–42.
20:	Bodnár Sándor	NSC, MAC	1910–16.
	Dudás Gyula	KAC, Kispest, Újpest	1925–32.
	Deák Ferenc	SZAC, Ferencváros	1946–49.
19:	Tóth (Potya) István	NSC, FTC	1909–26.
	Jeny Rudolf	KAC, MTK	1919–25.
	Sternberg László	Újpest	1928–36.
	Markos Imre	Bocskai	1929–34.
	Szűcs Sándor	Szolnok, Újpest	1941–48.
	Machos Ferenc	Bp. Honvéd	1955–58.
18:	Fenyvesi Máté	Ferencváros	1954–58.
	Tichy Lajos	Bp. Honvéd	1955–58.
17:	Weisz Ferenc	FTC	1903–17.
	Bródy Sándor	FTC	1906–13.
	Csüdör Ferenc	MTK	1907–16.
	Vágó Antal	MTK	1908–17.
	Sas Ferenc	Hungária	1936–38.
	Gyetvai László	Ferencváros	1938–42.
	Kincses Mihály	Kispest	1939–43.
	Kárpáti Béla	Győri Vasas, Bp. Vasas	1953–57.
16:	Opata Zoltán	MTK, Hungária	1922–30.
	Háda József	Ferencváros	1932–38.
	Tóth III. Mátyás	Újpest, NAC, Vasas	1939–48.
	Henni Géza	Ferencváros, Bp. Dózsa	1948–53.
15:	Koródy Károly	FTC	1908–12.
	Schaffer Alfréd	MTK	1915–19.
	Obitz Gábor	FTC, Ferencváros	1921–30.
	Kalmár Jenő	Hungária	1928–32.
	Tóth György	Szeged, Újpest	1939–48.
	Kotász Antal	Bp. Honvéd	1954–58.
	Berendi Pál	Bp. Vasas	1956–57.
14:	Gorszky Tivadar	FTC	1903–10.
	Ströck-Török I. Albert	Újpest	1927–31.
13:	Szendrő Oszkár	BTC	1908–13.
	Vágó János	Bocskai, Újpest	1934–37.
	Csikós Gyula	Phőbus, Ferencváros	1937–46.
	Balogh I. István	Újpest	1937–40.
	Bodola Gyula	NAC, MTK	1940–48.
	Nagymarosi Mihály	Újpest	1942–50.
	Lakat Károly	Ferencváros	1945–50.
12:	Konrád II. Kálmán	MTK, Hungária	1914–28.
	Szabó Péter	MTK	1916–19.
	Lyka-Laki Antal	Ferencváros	1930–34.
	Szilágyi I. Gyula	Vasas	1947–53.
	Tóth II. József	Csepel	1953–57.
11:	Kertész III. Adolf	MTK	1911–20.
	Fuhrmann Károly	FTC, Ferencváros	1925–28.
	P. Szabó Gábor	UTE, Újpest	1926–34.
	Bukovi Márton	Ferencváros	1926–30.
	Csordás Lajos	Bp. Vasas	1952–57.
10:	Feldmann Gyula	NSC, MTK, FTC	1910–20.
	Aknai-Acht János	Újpest	1929–32.
	Kispéter Mihály	Szolnok, Ferencváros	1941–53.
9:	Hlavay György	NSC, MTK	1909–15.
	Fehér Ferenc	MAC, Hungária	1922–30.
	Fischer Lajos	VAC	1924–26.
	Weinhardt-Vermes Ferenc	SZAK, Sabaria	1925–29.
	Barátky Gyula	Hungária	1930–33.
	Kemény Tibor	Ferencváros	1933–37.
	Seres Gyula	Újpest	1934–36.
	Pákozdi László	Elektromos	1939–40.
	Várhidi Pál	Újpesti Dózsa	1954–57.
	Mátrai Sándor	Ferencváros	1956–58.
8:	Nagy Ferenc	MTK	1903–07.
	Révész Béla	MTK	1909–15.
	Knapp Miksa	MTK	1914–17.

8:	Ging József	Törekvés	1916–19.
	Hungler II.-Hunyadi János	FTC, Ferencváros	1920–28.
	Eisenhoffer József	KAC, FTC	1920–24.
	Amsell-Angyal Ignác	Csabai AK, Ferencváros	1921–31.
	Palotás István	Bocskai	1933–37.
	Gellér Sándor	MTK	1950–56.
7:	Paulusz Nándor	UTE	1922–23.
	Pesovnik László	BEAC, Sabaria	1925–28.
	Berkessy Elemér	Ferencváros	1928–30.
	Teleki Pál	Bocskai	1933–37.
	Futó Gyula	Újpest	1934–37.
	Kiszely István	Ferencváros	1939–40.
	Sárvári Gyula	Nagyváradi AC	1940–43.
	Kovács I. Imre	MTK	1948–52
	Faragó Lajos	Bp. Honvéd	1954–57.
	Sipos Ferenc	MTK	1957–58.
6:	Horváth József	BTC	1906–14.
	Siegl József	Törekvés	1916–18.
	Plattkó Ferenc	Vasas, MTK	1917–23.
	Priboj István	UTE	1919–25.
	Szabó József	FTC	1920–23.
	Weisz Árpád	Törekvés	1922–23.
	Nádler Henrik	MTK	1924–26.
	Senkey I. Imre	MTK, Hungária	1924–28.
	Rémay III. János	NSC	1925–27.
	Spitz-Vörös Illés	NSC, Újpest	1925–31.
	Wéber Lajos	Törekvés, Hungária	1925–28.
	Rebró Béla	MTK, Hungária	1925–27.
	Újvári József	Hungária	1928–38.
	Kállai Lipót	Újpest	1936–38.
	Keszthelyi II. Mihály	Csepel	1946–53.
	Tóth Mihály	Újpest	1949–57.
	Bundzsák Dezső	Bp. Vasas	1956–57.
5:	Pokorny József	FTC	1902–05.
	Sipos Ernő	BTC, MAC	1903–11.
	Niessner Aladár	Mü. FC, MAC	1903–07.
	Ficzere Péter	BTC	1907–08.
	Kürschner Izidor	MTK	1907–11.
	Bihari Ferenc	BTC	1909.
	Taussig Imre	MTK	1914–18.
	Tóth Gyula	KAOE	1922–24.
	Biri János	KAC, Kispest	1923–28.
	Holzbauer-Hollós József	SzAK, Sabaria	1925–27.
	Táncos Mihály	Ferencváros	1930–32.
	Pálinkás József	Szeged	1935–36.
	Kolláth Ferenc	Szolnok	1939–42.
	Szalay II. István	Nemzeti, Csepel, Kispest	1939–43.
	Király Sándor	Gamma	1939–40.
	Olajkár II. Sándor	Csepel	1942–43.
	Kovács II. József	MTK	1948–51.
	Dalnoki Jenő	Ferencváros	1952–57.
	Fazekas Árpád	MTK	1955.
4:	Berán József	FTC	1902–04.
	Koltay József	FTC	1902–06.
	Kiss Gyula	33 FC	1903–06.
	Braun Ferenc	FTC	1903–07.
	Holics Ödön	MUE	1903–05.
	Manglitz Ferenc	FTC	1903–09.
	Kisfaludy Kálmán	BTC	1905–07.
	Kehrling Béla	MAC	1914–16.
	Winkler I. József	MTK	1916–25.
	Nyul I. Ferenc	MTK	1916–20.
	Varga Péter	KAC	1918–21.
	Zloch Gyula	33 FC	1919–25.
	Guttmann Béla	MTK	1921–24.
	Takács I. Géza	FTC, Ferencváros	1922–32.
	Rázsó Izidor	Ékszerészek, Ferencváros	1922–28.
	Kautzky József	Törekvés	1925–30.
	Stofián-Sólyom János	BEAC, Sabaria	1926–30.
	Lutz II. Lajos	Újpest	1927–32.
	Vigh II. János	Újpest	1927–30.
	Korányi II. Mátyás	Szeged	1932–35.
	Déry Károly	Törekvés	1932–39.
	Kis-Kalkusz Károly	Újpest, Hungária	1934–39.
	Boldizsár Géza	Kispest	1939–40.
	Mike István	Ferencváros	1945–47.
	Laborcz Lajos	Újpest	1947.
	Babolcsai György	Bp. Honvéd	1950–53.
	Danka Imre	Pécsi Dózsa	1955.
	Lenkei Sándor	Bp. Vasas	1957.
	Sárosi László	Bp. Vasas	1957.
3:	Vincze Ferenc	MAC	1903–04.
	Izsó László	BTC	1906–07.
	Molnár II. Imre	UTE	1906–07.
	Weinber János	FTC	1909–11.
	Késmárky Ákos	BTC	1909–10.
	Mészáros Árpád	BTC	1909–14.
	Dobó Gyula	BTC	1910–13.
	Takács Dániel	Törekvés	1910–12.
	Szury Kálmán	BAK	1912–13.
	Kovács Elemér	FTC	1915–17.
	Urik József	Törekvés	1917–23.
	Nemes Sándor	FTC	1918–19.
	Zatykó Ferenc	Vasas	1919–22.
	Schaller József	UTE	1919–22.
	Szidon Rezső	UTE	1920–26.
	Pruha Antal	Törekvés	1923–28.
	Jeszmás József	UTE	1923–26.
	Nyul II. Vilmos	MTK	1924–25.
	Sándor József	FTC	1925–27.
	Buza Lajos	UTE	1925–26.
3:	Senkey II. Gyula	MTK	1925–26.
	Mészáros István	Sabaria	1926–27.
	Beneda Mihály	Újpest	1927–29.
	Gallina József	Nemzeti	1927–31.
	Bihámi Béla	Nemzeti	1928–33.
	Török II. Tivadar	Nemzeti	1930–32.
	Fenyvesi László	III. ker.	1931–34.
	Hóri György	Újpest, Budai 11	1932–36.
	Kárpáti II. Károly	Budai 11	1932–33.
	Móré János	Bocskai	1933–34.
	Rökk Ede	Budai 11	1933–35.
	Magda Béla	Budai 11	1936–37.
	Fekete Jenő	Phőbus	1936.
	Miklósi István	Szürketaxi	1937–38.
	Gyarmati János	Szeged	1937–38.
	Pázmándi Sándor	Elektromos	1938–42.
	Szántó József	Szolnok	1939.
	Pósa Béla	Ferencváros, Vasas	1940–47.
	Perényi József	Nagyváradi AC	1942–43.
	Nagy II. András	Ferencváros	1943.
	Illovszky Rudolf	Vasas	1945–48.
	Kirádi Ervin	Újpest	1945–47.
	Horváth Ferenc	Szolnok	1946–47.
	Károlyi József	Diósgyőr, Újpest	1947–48.
	Kónya József	Csepel	1948.
	Kubala László	Vasas	1948.
	Takács György	Csepel	1953–55.
	Teleki Gyula	Bp. Vasas	1954–56.
	Oláh Géza	Salgótarján	1954–55.
	Ilku I. István	Dorog	1956.
2:	Bayer Jenő	MAC	1902–03.
	Buda István	BTC	1902–03.
	Oláh Károly	BTC	1902–03.
	Skrabák István	BTC	1903.
	Blazsek Ferenc	BTC	1903–05.
	Ordódy Béla	BEAC	1904.
	Koch Nándor dr.	33 FC	1904–05.
	Niernsee Gyula	MAFC, Pozsonyi TE	1904–07.
	Bosnyákovics Károly	33 FC	1906–07.
	Molnár I. Ferenc	UTE	1906.
	Szednicsek Sándor	Törekvés	1906–07.
	Krempels Béla	MAC	1908–09.
	Kiss Béla	FTC	1914.
	Rácz Győző	MAC	1914.
	Rácz Béla	MTK	1914.
	Bőti János	Törekvés	1914.
	Klement Engelbert	MTK	1914–15.
	Deutsch Árpád	BAK	1918.
	Weiner I. János	FTC	1918–19.
	Pluhár István	BEAC	1921.
	Neuhaus János	III. ker.	1922.
	Szeiden Jenő	UTSE	1922.
	Kovács Lajos	VII. ker.	1922.
	Solti Mihály	Szegedi AK	1922–23.
	Schwartz Ernő	FTC	1922.
	Himmer Rezső	Vasas	1922.
	Hajós Árpád	Törekvés	1923.
	Siklósi Antal	MTK	1923.
	Csontos Kálmán	UTE	1923–24.
	Kropacsek Ferenc	MTK	1924.
	Grósz II. Dezső	VAC	1924–26.
	Rokken Imre	FTC	1924.
	Vámos Ernő	SzAK, Sabaria	1925–27.
	Remete Imre	MTK	1926.
	Dán Vilmos	Ferencváros	1927.
	Schmiedt János	Budai 11	1927.
	Skvarek-Sárvári György	Hungária	1927–28.
	Nagy János	Sabaria	1927–28.
	Dénes György	Kispest	1928–29.
	Sáros Miklós	Újpest	1930.
	Drószler-Dömötör Béla	III. ker.	1930.
	Kocsis Ferenc	Hungária	1931–32.
	Závodi István	MÁVAG	1932.
	Serényi Imre	Kispest	1933.
	Pusztai Mihály	Újpest	1933–38.
	Törös István	Phőbus	1934.
	Tamássy István	Újpest	1934.
	Solti József	Phőbus	1934–39.
	Kiss Gyula	Ferencváros	1935–37.
	Kocsis Géza	Újpest	1937.
	Béki Bertalan	Phőbus	1937–39.
	Szendrődi Lajos	Elektromos	1938.
	Ádám Sándor	Újpest	1939.
	Baróti Lajos	Szeged	1939–41.
	Sütő Károly	Gamma	1940.
	Kalocsay Géza	Kispest	1940.
	Finta Károly	Ferencváros	1940
	Szabó Imre	Haladás, MATEOSZ	1945–47.
	Sipos Vilmos	Ferencváros	1945–46.
	Nyers István	Újpest	1945–46.
	Patkoló Rezső	Újpest	1947.
	Rákosi Ferenc	Csepel	1947–48.
	Zsolnai János	MATEOSZ	1947.
	Marik György	Vasas	1947–48.
	Gőcze Sándor	Győri ETO	1948.
	Józsa Zoltán	Győri ETO	1949–50.
	Ruzsa Sándor	Kispest, Bp. Honvéd	1949–50.
	Bányai Nándor	Bp. Honvéd	1950.
	Tóth III. Ferenc	Bp. Honvéd	1950.
	Aspirány Gusztáv	Újpesti Dózsa	1953–57.
	Hegyi Sándor	Pécsi Dózsa	1955.
	Csernai Pál	Csepel	1955.
	Szimcsák I. István	MTK	1955.

2.	Raduly József	Bp. Vasas	1955.
	Kertész Tamás	Ferencváros	1955.
	Gilicz István	Szegedi EAC	1957.
1:	Bádonyi István	BTC	1902.
	Gabrowitz Emil	Postás	1902.
	Pozsonyi Imre	MUE	1902.
	Steiner Bertalan	33 FC	1902.
	Hajós Alfréd	BTC	1902.
	Fehéri Ákos	BTC	1903.
	Minder Frigyes	BTC	1903.
	Schaár Izidor	MTK	1903.
	Bodor Ödön	MUE	1903.
	Kertay Lajos	Postás	1903.
	Szentey Sándor	Főv. TC	1904.
	Friedrich István	MAFC	1904.
	Bienenstock Salamon	Postás	1905.
	Sárközy Sándor	BTC	1906.
	Schaschek Ödön	BTC	1906.
	Vangel Gyula	MAC	1907.
	Goldberger Pál dr.	33 FC	1908.
	Müller József	BAK	1908.
	Medgyessy István	MAC	1908.
	Simon Ferenc	BTC	1908.
	Rónay Zoltán	FTC	1908.
	Molnár III. Ödön	BTC	1908.
	Kanyaurek Lipót	BTC	1909.
	Nyilas Ferenc	Törekvés	1909.
	Grósz József	BAK	1909.
	Feketeházy Gyula	MAC	1909.
	Fritz Alajos	FTC	1910.
	Székány Géza	33 FC	1911.
	Szeitler Károly	FTC	1911.
	Kelemen Béla	MAC	1911.
	Kertész I. Gyula	MTK	1912.
	Fekete Miklós	TTC	1912.
	Kertész Géza	BTC	1914.
	Borisz Győző	Törekvés	1914.
	Pótz Árpád	BTC	1914.
	Mandl Frigyes	33 FC	1914.
	Kőszegi Dezső	BTC	1915.
	Kocsis Ferenc	MAC	1915.
	Vanicsek János	33 FC	1915.
	Konrád I. Jenő	MTK	1915.
	Dürr Antal	Törekvés	1916.
	Ludwig Béla	III. ker.	1917.
	Engel Vilmos	BAK	1917.
	Horváth Gyula	Törekvés	1918.
	Stark József	III. ker.	1918.
	Hőnich I. Lajos	III. ker.	1918.
	Turi György	Vasas	1919.
	Viola József	Törekvés	1920.
	Lhottka Ferenc	Törekvés	1920.
	Nikolsburger Rezső	FTC	1920.
	Gencsy Dezső	NSC	1921.
	Szabó Jenő	III. ker.	1921.
	Wiener II. Jenő	FTC	1921.
	Tomecskó József	Vasas	1922.
	Katzer Mihály	Vasas	1922.
	Kása Lajos	UTE	1922.
	Jellinek Tivadar	Vasas	1922.
	Peics Sándor	UTE	1922.
	Baubach Béla	UTE	1923.
	Winkler II. Róbert	MTK	1923.
	Bartos Béla	Törekvés	1924.
	Szentmiklósi Béla	Vasas	1924.
	Krutzler József	Szombathelyi AK	1925.
	Leitner Hermann	UTE	1925.
	Szűcs György	Törekvés	1925.
	Reiner István	Vasas	1925.
	Rémay II. Gyula	NSC	1926.
	Pipa István	33 FC	1926.
	Papp Lajos László	ETC	1926.
	Kovácsi Sándor	33 FC	1926.
	Müller Ferenc	FTC	1926.
	Raix Gusztáv	Kispest	1926.
	Bobrik Károly	Postás	1926.
	Horváth László	III. ker.	1926.
	Dobos Károly	Postás	1926.
	Tritz Lőrinc	Hungária	1926.
	Szulik Rezső	Újpest	1927.
	Szaffka Zoltán	Újpest	1927.
	Werner Ignác	III. ker.	1927.
	Volentik Béla	Nemzeti	1927.
	Péter Rezső	Újpest	1927.
	Kvasz-Köves János	Hungária	1927.
	Kripkó József	Attila	1927.
	Frőchlich Sándor	BAK	1927.
	Emődi Rezső	Bástya	1929.
	Prém Móric	Sabaria	1929.
	Ligeti Jenő	Újpest	1930.
	Huba Rezső	Újpest	1931.
	Nemes II. Mihály	Törekvés	1932.
	Szaniszló II. János	Hungária	1932.
	Jávor Pál	Újpest	1932.
	Eőri Mihály	Bocskai	1933.
	Mikes Károly	Kispest	1933.
	Juhász Lajos	Phőbus	1934.
	Győri József	III. ker.	1934.
	Sebes Gusztáv	Hungária	1936.
	Kardos István	Hungária	1936.
	Sztancsik Béla	Nemzeti	1936.
	Hámori László	Ferencváros	1937.
	Balogh Miklós	Nemzeti	1938.
	Kisalagi Lajos	Nemzeti	1938.
1:	Horváth János	Nemzeti	1938.
	Nemes József	Kispest	1938.
	Olajkár I. Károly	Kispest	1939.
	Nagy Antal	Szeged	1939.
	Sziklai Ferenc	Újpest	1939.
	G. Tóth Péter	Elektromos	1940.
	Harangozó Sándor	Csepel	1940.
	Berecz Lajos	Di. MÁVAG	1941.
	Füzi Gábor	Gázgyár	1941.
	Kovács I. Miklós	Nagyváradi AC	1941.
	Tihanyi II. András	Szegedi VSE	1942.
	Füzér János	Di. MÁVAG	1942.
	Németh Antal	Vasas	1942.
	Marosvári Béla	Csepel	1943.
	Kovács II. István	Nagyváradi AC	1943.
	Mészáros Ferenc	Nagyváradi AC	1943.
	Szabó György	Gamma	1943.
	Vincze Géza	Vasas	1945.
	Kovács Imre	Győri ETO	1946.
	Onodi Andor	Ferencváros	1946.
	Tóth Lajos	Vasas	1946.
	Vezér Antal	Pécsi VSK	1947.
	Hegedűs András	MTK	1947.
	Tagányi Árpád	SzAC	1948.
	Kéri Károly	Ferencváros	1948.
	Nagy II. István	Csepel	1948.
	Horváth Károly	Újpest	1948.
	Pintér József	Csepel	1948.
	Szabó Ferenc	Ferencváros	1948.
	Mészáros József	Kispest	1948.
	Turai István	Vasas	1949.
	Zsédely Sándor	Salgótarján	1949.
	Rákóczi László	Bp. Honvéd	1950.
	Horváth György	Szombathelyi Lok.	1952.
	Sipos István	Szegedi Honvéd	1953.
	Gyurik László	Újpesti Dózsa	1953.
	Samus Lajos	Újpesti Dózsa	1953.
	Virág István	Újpesti Dózsa	1953.
	Komáromi Tibor	Izzó	1954.
	Palotai Károly	Győri Vasas	1954.
	Dudás Zoltán	Diósgyőr	1955.
	Kovács III. Ferenc	MTK	1955.
	Bencsics József	Újpesti Dózsa	1957.
	Szigeti Oszkár	Diósgyőr	1958.
	Vasas Mihály	Salgótarján	1958
	Monostori II. Tibor	Dorog	1958.

Novák István

A VB-ről, Budapest — Glasgow között

Együtt utaztam — repülőgépen — a magyar labdarúgó válogatottal Glasgowba, a skót—magyar mérkőzésre. A pihenő helyeken, a skót fővárosban, Londonban, de mindenütt, ahol megfordultam, ha a labdarúgás került szóba — szinte mindent elsöprően — a VB lett a téma. E beszélgetésekből igyekszem szemelvényeket adni az alábbiakban:

A prágai repülőtéren a szintén átutazó kínai kosárlabda válogatottal találkoztunk. A magas, nyúlánk fiatal fiúk között több ismerőst fedeztünk fel. Chang Kuang-lieh, a csapat kapitánya már többször szerepelt Magyarországon és személyesen is ismerte néhány válogatott labdarúgónkat.

— Mi nagyon sokat köszönhetünk a magyar labdarúgóknak — mondotta Chang Kuang-lieh. — Nekik köszönhetjük, hogy a technikás, kulturált futballt ismerte meg a kínai fiatalság és arra is büszkék vagyunk, hogy jó tanítványoknak bizonyultunk. Ezt elmondhatják azok a játékosok, akik legutóbb Kínában vendégszerepeltek. Biztatóan fejlődnek a mi játékosaink és legmerészebb álmuk az, hogy egyszer majd ők is bekerülnek a világbajnokság legjobb tizenhat csapata közé. De addig is, és az ő nevükben is, sok sikert kívánunk a magyaroknak az idei világbajnokságon.

A brüsszeli repülőtéren például, ahol a csapatnak órákig kellett várakoznia, a Sabena repülőtársaság egyik vezetője — aki szemmelláthatóan örült a késedelemnek — sugárzó arccal közölte:

— Legalább közelről megtekinthetem a híres magyar futbalistákat. Mert kérem én változatlanul bízom bennük. Ahol olyan nagyszerű játékosok születtek, mint Magyarországon, ott nem lehet baj az utánpótlással sem. Csak persze türelem kell amíg a fiatalok is beérnek. Bár nekünk lenne ilyen csapatunk, amelyik a világ legjobb tizenhat válogatottja közé tartozik.

Londonban együtt ebédeltem angol sportujságírókkal, akik már több ízben látták a magyar válogatottat. Velünk volt Danny Blanchflower, a Tottenham Hotspur válogatott játékosa is, aki — mellékesen újságírónak készül — az idén elnyerte a „szigetország legjobb labdarúgója" címet. Az ő megállapítása a következő:

— Az észak-ír válogatott igen mostoha körülmények között jutott be a világbajnokság 16-os mezőnyébe, és hogy ez a már egymagában értékes fegyvertény sikerült, az nem az északír labdarúgás magas színvonalának, hanem a játékosok hallatlan lelkesedésének, küzdenitudásának és a csapatbeli kitűnő szellemnek köszönhető. Nos, a magyar válogatott sem rendelkezik most annyi klasszis labdarúgóval, mint például a legutóbbi világbajnokságon. De a technikai alap, a velük született tehetség a mai játékosokban is megvan. Párosítsák ezt a kedvező alapot a magyarokról olyan sokszor hallott küzdenitudással és akkor idén sem szerepelnek majd méltatlanul a magyar labdarúgás hírnevéhez. Persze ehhez az kell, hogy a testi erejüket legalább annyira fejlesszék, mint a technikájukat.

A világbajnokság esélyeiről is sok szó esett ennél a beszélgetésnél. A vélemények meglehetősen eltértek. Bob Ferrier, a Sunday Dispatch sportszerkesztője például azt állította, hogy:

— Az erőnlétnek döntő szerepe lesz ezen a világbajnokságon. Azok a csapatok, amelyek ezen a téren jól készültek fel, elsősorban számíthatnak sikerre. Így tehát a szovjet, az angol, a nyugatnémet csapat, tehát az a három, amelyik még technikai fejlettséggel is rendelkezik, nagyon esélyes a sikerre. Az ellenvéleményt Göran Holmberg, stockholmi újságíró szájából hallottam:

— Európában nagyon lebecsülik a délamerikai futballt. Talán azért mert, Uruguay nem jutott be a legjobbak közé. Állítom, hogy Brazília és Argentina beleszól a világbajnoki cím sorsába. Különösen a braziloktól várok jó szereplést, mert csapatukat nem tudták az olasz és spanyol profi egyesületek szétszedni. Ettől függetlenül, a labdarúgás gólra megy, és ezen a területen eléggé vérszegényeknek mutatkoztak az utóbbi időben az európai csatárok.

A *Manchester United—Milan Európa Kupa mérkőzés után* mondotta Schiaffino, a Milan világhírű, délamerikai származású csatára:

— Ez a mai futball s sok lekicsinylés volt hangjában. Bezzeg amikor a magyarokkal játszottunk a svájci világbajnokságon, az más futball volt. Sokkal szebb! Ma ezen a mérkőzésen arra kellett állandóan ügyelnem, hogy a testi épségemet megőrizzem. Nem azért, mert gyáva vagyok, hanem mert az angolok a szó szoros értelmében vett elsöprő futballt játszanak. És az ilyen csapatok vannak többségben. ...

Schiaffino szomorúan mondotta, hogy az idei világbajnokságon nem vehet részt, mert csapata nem tudta a döntőbejutást kiharcolni. Braziliát kiöregedettnek, Argentinát pedig kiraboltnak tartja. Ez utóbbi megjegyzésével arra célzott, hogy a teljes argentin válogatott csatársor ma Olaszországban rúgja a labdát.

A délamerikai futballról Matt Busby, a Manchester United sportigazgatója mondott igen jó véleményt. A müncheni súlyos szerencsétlenséget átélt kiváló szakember, aki még mindig mankóval jár, kétszer is hangsúlyozta:

— A délamerikaiak meglepetést okoznak. Azoknak vannak csatáraik, akik be is rúgják a labdát. Még a legtöbbek által lebecsült paraguayi válogatott is okozhat néhány nagyon kellemetlen meglepetést. Az európai futballban pillanatnyilag megállt a fejlődés, s ez kissé visszavetette a csapatokat. Talán ez a VB meghozza majd az új utat, amelyen a jövőben haladni érdemes. Előre találgatni azonban szakembereknek nem szabad.

Matt Busby volt az utolsó ismert szakember, akivel ezen a külföldi úton a labdarúgásról beszélgettem és úgy érzem, hogy az elmondott vélemények, körülbelül kifejezik azt a hangulatot, azt a véleményt, amely ma a külföldi labdarúgó világot jellemzi. A többi úgyis csak a világbajnokságon dől el.

Vándor Kálmán

21 ország

21 lapjának véleménye

A svéd Aftonbladet 21 ország 21 lapjának válaszát közli erre a kérdésre: Kik lesznek az első négy helyen a világbajnokságon? Íme a válaszok:

Anglia, World Sport: Argentina, Anglia, Brazília, Svédország. — *Lengyelország,* Sportowiec: Argentina, Anglia, Szovjetunió, Skócia. — *Svájc,* Sport: Argentina, Anglia, Paraguay, Svédország. — *Dánia,* Berlingske Tidende: Argentina, Szovjetunió, Anglia, NSZK. — *Wales,* Western Mail: Argentina, Jugoszlávia, Magyarország, Anglia. — *Svédország,* Aftonbladet: Anglia, NSZK, Szovjetunió, Svédország. — *Hollandia,* Sport en Sportwereld: Anglia, Argentina, Magyarország, Észak-Írország. — *Jugoszlávia,* Narodni Szport: Anglia, Argentina, Brazília, Jugoszlávia. — *Ausztria,* Sport und Toto: Anglia, NSZK, Ausztria, Argentina. — *Franciaország,* France Football: Szovjetunió, Brazília, Svédország, Franciaország. — *Szovjetunió,* Szovjetszkij Szport: Szovjetunió, Anglia, Argentina, Magyarország. — *Skócia,* The Glasgow Herald: Szovjetunió, Jugoszlávia, Csehszlovákia, Skócia. — *Belgium,* Le Soir: Szovjetunió, Anglia, NSZK, Svédország. — *Olaszország,* La Gazzetta dello Sport: Szovjetunió, Svédország, Brazília, Csehszlovákia. — *Spanyolország,* La Gameta del Norte: Brazília, Anglia, Argentina, NSZK. — *Luxembourg,* Letzeburger Sport: Brazília, Argentina, Ausztria, Anglia. — *Törökország,* Günluk Sport Gazetesi: Brazília, Argentina, Anglia, Magyarország. — *Német szövetségi Köztársaság,* ISK: Brazília, Anglia, Argentina, Svédország. — *Csehszlovákia,* CTK: Svédország, NSZK, Szovjetunió, Argentina. — *Finnország,* Uusi Suomi: NSZK, Szovjetunió, Svédország, Skócia. — *Észak-Írország,* Belfast Telegraph: Észak-Írország, Jugoszlávia, Svédország, Szovjetunió.

Győzelem a hosszabbításban!

A VILÁGBAJNOKSÁGOK SORSDÖNTŐ GÓLJAI

Régi aranyszabály; minden mérkőzésen minden gól fontos, de kétségtelen, hogy *értékükre nézve sem egészen egyformák a gólok.* Hogy csak egy példát mondjunk az 1954-es VB-ről: a Dél-Kórea elleni mérkőzésünkön nyilvánvalóan egyik gólnak sem volt olyan nagy jelentősége, mint a döntőben a nyugatnémetek harmadik dugójának. Amelyik valóban sorsdöntő volt, hiszen a németeknek a VB-győzelmet is jelentette...

Mindegyik világbajnokságon elég sok gól esett, a legutóbbin például, Svájcban, pontosan 140. Az első világbajnokság óta mindig akadt egy-egy különösen érdekes, fontos gól, amelyen éppen egy-egy csapat továbbjutása, kiesése, vagy világbajnoksága fordult meg. Az alábbiakban az eddigi öt VB egy-egy sorsdöntő góljára pillantunk vissza.

Az 1938-as VB-döntőről. Szalay (jobboldalt) ezúttal sikeresen szereli Piolát, a későbbi sorsdöntő gól szerzőjét. Baloldalt Szűcs és Polgár

Iriarte bombája

1930. július utolsó napján, Montevideoban került sor az első VB döntőjére, az Uruguay—Argentína találkozóra. A nálunk is jól ismert belga játékvezetőnek, a micisapkában bíráskodó nyurga *Langenus*nak ugyancsak nehéz dolga volt az óriási iramú mérkőzésen. *Stabile* góljával az argentínok 2 : 1-re vezettek az első félidőben. Szünet után Uruguay egyenlített s ekkor a pályán és a nézőtéren mindenki jól tudta, hogy a következő gól sorsdöntő lehet. Így is volt ... Az „uruk" jobban bírták az öldöklő iramot, az argentín védelem meg-megingott. S a 22. percben:

Scarone Ceához játszik, a balösszekötő két csel után a kapura induló Iriarte elé teszi a labdát. A balszélső teljes lendülettel rohan s a következő pillanatban 20 m-ről, ballal, óriási bombát küld a bal felső sarokba. 3 : 2."

A gól után is érdekes volt a játék, de Uruguaytól már nem lehetett elvenni a győzelmet, amit az utolsó percben *Castro* fejesgólja még jobban bebiztosított. Így nyerték az uruguayak az első VB döntőjét....

Zischek és Schiavio döntő gólja

1934, Bologna ... A második forduló mérkőzésén Ausztria csapata 1 : 0-ra vezet az I. félidőben Magyarország ellen. Ha megfordítjuk az eredményt és győzünk, az elődöntőbe jutunk. De.... *Avar* megsérül, s a II. félidő elején eldől a mérkőzés sorsa:

„Vágó akar szerelni, rúgása nyomán azonban éppen Zischek elé hull a labda. A jobbszélső Bicanhoz adja, az meg rögtön vissza a kapu felé robogó Zischeknek, Szalay és Sternberg egyszerre fut rá a szélsőre, Szabó kirohan a kapujából, de Zischek a kapus mellett, mintegy 8 m-ről, védhetetlenül küldi a labdát a hálóba. 2 : 0."

A gól után nem sokkal *Markost* indokolatlanul kiállították, s később 11-esből hiába szépített *Sárosi*, a magyar csapatnak már nem volt keresnivalója ...

A sors úgy hozta magával, hogy az elődöntőben az olasz csapat az osztrák együttest kapta ellenfélnek s ki is verte a további küzdelemből. Az olasz—csehszlovák döntőről írunk az alábbiakban. 1 : 1-re állt az eredmény a rendes játékidőben, melynek utolsó perceiben a jobbszélsőt játszó *Guaita* helyet cserélt *Schiavio*val, a középcsatárral. S a hosszabbítás 4. percében ez történt:

„Schiavio a jobbszélen kiugrik, Krcsil már nem bírja követni, s a szükségjobbszélső helyezett, lapos lövése a túlsó sarokba vágódik. 2 : 1. Planicska hiába vetette magát."

Matematikailag így is megfogalmazhatnánk a végeredményt: *egy gól a hosszabbításban = egy világbajnokság.*

Mint pók a falon...

65.000 néző töltötte meg az 1938-as VB döntőjére Párizsban a colombesi stadion nézőterét. Olasz—magyar döntő folyt, a francia *Capdeville* vezetésével. 3 : 1-re vezettek az azurrik az első félidőben. Aztán következett a második „felvonás". Váltakozó játék folyt, sokkal veszélyesebb olasz támadásokkal. A félidő utolsó negyedórájában *Sárosi dr.* szépített, de néhány perc múlva ...:

„A 37. percben Andreolo középről indíthat akciót, a mieink közül senki sem támadja. Balra adja a labdát Ferrarinak, ő pedig gyorsan Biavatihoz rúgja. Biavati már tiszta, Lázárt is elhagyta. Bíró lemaradt, nem is próbálja üldözni, zavarni a szélsőt, hanem befelé fut. Biavati már lőhetne, de inkább begurít Piolának, aki a 11-es ponton várja a labdát. Polgár ott áll Piola közelében, de a center rögtön lő és a labda térdmagasságban a jobbsarokba vágódik. Szabó már nem védhette. 4 : 2."

Védelmünk tagjai nemcsak ennél a gólnál, hanem több esetben is úgy szaladgáltak összevissza, mint pók a falon ..

Drámai események

Nyári forróság, izgatott hangulat, 200 000 néző a riói Maracana-stadionban. És a pályán Uruguay és az esélyes Brazília csapata ... Gólnélküli döntetlen után *Friaco* vezetést szerez a braziloknak, a hazai közönség tombol örömében, az uruguayiak lest vitatnak, de alaptalanul és hiába. Aztán a ragyogóan játszó jobbszélső, *Ghiggia* révén egyenlít Uruguay. Tizenegy perccel a befejezés előtt pedig ..

„A villámgyors Ghiggia ismét faképnél hagyja előbb Bigodet, majd Juvenalt és futtából leadott bombalövése a

vetődő Barbosa mellett a hálóba zúdul. 2 : 1."

Örömtől könnyező uruguayi és bánatukban zokogó brazil szurkolók ballagnak kifelé a mérkőzés után a stadion kapuin. A nagy esélyes elvérzett a döntőben, *Ghiggia* második gólja sorsdöntőnek bizonyult...

Játékvezetői tévedés után...

Az V. világbajnokság döntőjének óriási iramú mérkőzését vívja a nyugatnémet és a magyar válogatott. 2 : 0-ás magyar vezetés után 2 : 2-re áll a játék s már csak 6 perc van hátra. És Ekkor:

„*A mi térfelünkön folyik a játék. Schäfernél a labda, Bozsik azonban szereli a szélsőt. Schäfer újra megtámadja fedezetünket és miután dancsolja, ismét elveszi tőle a labdát. Ling játékvezető — meglepetésünkre — nem fújja le a nyilvánvaló szabálytalanságot. Ottmar Walter kapja a labdát s rögtön kivágja jobbszélre. A labda kimenne a partvonalon, de balszerencsénkre Lantos visszafejeli, éppen Rahn elé. A jobbszélső hirtelen, veszélyesen tör előre, befelé cselezi magát, a 16-oson belül még két jó cselt csinál, majd mintegy 14 m-ről ballábas lövést küld kapura. A labda a későn vetődő Grosics kezét érintve jut a jobb alsó sarokba. 3 : 2.*"

Ez is sorsdöntő gól volt.... El lehet gondolkozni a sors kiszámíthatatlanságán, hogy attól a német csapattól kaptuk, amelyiket két héttel előbb simán vertünk 8 : 3-ra.

S most, szinte órákon belül választ kapunk arra a kérdésre is, hogy az idei, svédországi VB-n melyik csapatok mérkőzésein születnek sorsdöntő gólok.

Szűcs László.

ARNE ÖXELBOM, A SRÁC

A srácot Arne Öxelbomnak hívták.

Lehetséges, hogy ez többeket meglep. Látjuk a kétkedő pillantásokat, a széttárt karokat. Mindegy, nem segíthetünk rajta. A srácot tényleg Arne Öxelbomnak hívták. A relativitás elméletén lehet vitatkozni, ezen nem. Arne Öxelbomnak hívták és kész.

Vannak, akik az ilyen név hordozóját csak hófehér orvosi köpenyben tudják elképzelni. Szemében az északi fény lángjával. Kezében operációs ollóval. Agyműtétre készen. Ezek felületes gondolkodók, majdnem biztos, hogy az űrhajózás problémáit nem ők fogják megoldani. Mert Arne Öxelbom legalább annyira srác volt, mintha nem is Arne Öxelbom lett volna a neve. Hanem Havlicsek Pityu. Vagy Csikány Dodó.

Mert mit mond erről a tárgyról az Encyclopaedia Britannica? Azt mondja: Srác = serdületlen korú ivadékfi, aki focival (l. Association Football, angol rugósdi) üti agyon idejét és ennek következtében térdéről permanenter hiányzik a glazur (l. Epidermis, felhám).

Ezt mondja a tárgyról az Encyclopaedia Britannica és kik vagyunk mi, hogy vitába szálljunk egy lexikonnal, amelyet idős emberek hordtak össze. Különösen akkor, amikor háromszorosan bizonyítja Arne Öxelbom srácvoltáról vallott nézetünk igazát. Íme:

1. A. Ö. serdületlen korú ivadékfi volt.

2. A. Ö. focival (l. Association Football, angol rugósdi) ütötte agyon idejét.

3. A. Ö. térdéről ennek következtében permanenter hiányzott a glazur (l. Epidermis, felhám).

Kell még több bizonyíték?

Mert van.

Arne Öxelbom ugyanis rálicitált a lexikon idős embereire és egy negyedik pontot fűzött a definícióhoz:

4. A. Ö. elhatározta, hogy a VB ideje alatt minden órának leszakítja virágát, azazhogy minden labdarúgónak leszakítja autogrammját.

Na.

Hát eddig mindez csak afféle logikai csacsogás volt. Felületes gondolkozású emberek meggyőzésére. Mélyen szántó elmék gyönyörködtetésére.

A történet — legyünk erősek — csak most kezdődik.

Arne Öxelbomot ugyanis több csalódás érte vadászkirándulásain.

Az első.

Arne Öxelbom egy lúcfenyő alatt különös alakot pillantott meg. Kreolképű, hetykebajszú legény volt a különös alak. Szalagos gitárról vérforraló mambót eregetett a sáppadt svéd ég felé. Olajos szemében kávéhegyek barnállottak, ajkát narancserdők festették pirosra.

Boldogan aláírta a nevét.

Északír volt.

A második csalódás.

Arne Öxelbom egy előkelő étterem teraszán vörhenyesszőke, csontos fiatalemberre lett figyelmes. Kurtaszárú pipát forgatott szeplős kezében, a pincér egy Worchester-mártásban úszó beefsteaket tett elé.

Boldogan aláírta a nevét.

Brazil volt.

A harmadik csalódás.

Arne Öxelbom pillantását egy feketehajú, tüzes legény vonta magára. Üveg vörösbor állt előtte, lobogóujjú cigány húzta fülébe a divatos slágert:

— Csak egy kislány van a világon.

A fiatalember az abroszra borult, könnyei végigfolytak az arcán. Aztán felkacagott s egy százas bankót ragasztott a prímás homlokára.

Örömmel aláírta a nevét.

Skót volt.

A negyedik csalódás.

Arne Öxelbom szálfatermetű, lenhajú óriásra lett figyelmes. Egy szirten állt, a tengert kémlelte. Szemében a gleccserek hideg fénye jegecesedett.

— Na — mondta Arne Öxelbom, a srác — most már nem csapódok be. Ez csak mexikói lehet.

A viking boldogan aláírta a nevét.

Mit ád az ég — svéd volt.

Arne Öxelbom ekkor zsebrevágta noteszát s a következő megállapítást tette:

— Az ember még azt sem tudja, hogy ki kicsoda. Honnét tudná hát, hogy ki nyeri a világbajnokságot?

Ennél okosabban egy lexikongyártó idősember se jellemezhette volna a helyzetet.

De még talán egy futballimádó srác sem.

Peterdi Pál

„Gazdasági okokból" így néz ki majd a skót csapat

A VB műsora

Sorszám	Időpont	Színhely	Mérkőzés	Eredmény
		ELSŐ FORDULÓ		
1	Június 8. du. 2 óra	Solna	Mexico—Svédország	....
2	Június 8. „ 7 „	Sandviken	Magyarország—Wales	....
3	Június 8. „ 7 „	Norrköpping	Franciaország—Paraguay	....
4	Június 8. „ 7 „	Västeras	Jugoszlávia—Skócia	....
5	Június 8. „ 7 „	Göteborg	Anglia—Szovjetunió	....
6	Június 8. „ 7 „	Uddevalla	Brazilia—Ausztria	....
7	Június 8. „ 7 „	Malmö	Argentina—Német Szövetségi Köztársaság	....
8	Június 8. „ 7 „	Halmstad	Északírország—Csehszlovákia	....
9	Június 11. „ 7 „	Solna	Mexico—Wales	....
10	Június 11. „ 7 „	Norrköping	Paraguay—Skócia	....
11	Június 11. „ 7 „	Västeras	Franciaország—Jugoszlávia	....
12	Június 11. „ 7 „	Göteborg	Brazilia—Anglia	....
13	Június 11. „ 7 „	Boras	Szovjetunió—Ausztria	....
14	Június 11. „ 7 „	Hälsingborg	Csehszlovákia—Német Szövetségi Közt.	....
15	Június 11. „ 7 „	Halmstad	Argentina—Északírország	....
16	Június 12. „ 7 „	Solna	Svédország—Magyarország	....
17	Június 15. „ 2 „	Solna	Svédország—Wales	....
18	Június 15. „ 7 „	Sandviken	Mexico—Magyarország	....
19	Június 15. „ 7 „	Eskilstuna	Jugoszlávia—Paraguay	....
20	Június 15. „ 7 „	Örebro	Franciaország—Skócia	....
21	Június 15. „ 7 „	Göteborg	Brazilia—Szovjetunió	....
22	Június 15. „ 7 „	Boras	Anglia—Ausztria	....
23	Június 15. „ 7 „	Malmö	Északírország—Német Szövetségi Közt.	....
24	Június 15. „ 7 „	Hälsingborg	Argentina—Csehszlovákia	....
		MÁSODIK FORDULÓ (negyeddöntő)		
25	Június 19. du. 7 óra	Solna	....	....
26	Június 19. „ 7 „	Norrköping	....	....
27	Június 19. „ 7 „	Göteborg	....	....
28	Június 19. „ 7 „	Malmö	....	....
		HARMADIK FORDULÓ (elődöntő)		
29	Június 24. du. 7 óra	Solna	....	....
30	Június 24. „ 7 „	Göteborg	....	....
		3. helyért		
31	Június 28. du. 5 óra	Göteborg	....	....
		DÖNTŐ		
32	Június 29. du. 3 óra	Solna	....	....

AKIK A MAGYAR LABDARUGÁST KÉPVISELIK A VB-ÉN

Sós Károly

Baróti Lajos

Lakat Károly

Grosics Gyula

Ilku István

Mátrai Sándor

Sipos Ferenc

Szigeti Oszkár

Grosics Gyula:
(Tatabánya)
1926. február 4-én, Dorogon született. 179 cm magas, 76 kg. Nős. Ötvenszer volt válogatott. Tatabányán főelőadó. Nagy tapasztalattal rendelkező kapus, gyakran a negyedik hátvéd szerepét tölti be. Bravúrokra képes, sokszor nyert meg egyedül mérkőzéseket.

Ilku István:
(Dorog)
1933. március 6-án, Budapesten született. 176 cm magas, 75 kg. Nős. Háromszor volt válogatott. Dorogon tisztviselő. Bátor, sőt vakmerő kapus, gyakran tisztáz lábravetődéssel. Jó a labdafogása.

Mátrai Sándor:
(Ferencváros)
1932. november 20-án született Nagyszénáson. 183 cm magas, 76 kg. Nős. Kilencszer volt válogatott. Az élelmezési iparban tisztviselő. Jobbhátvédet játszik. Fő erénye a gyorsaság, fejelési készség, mestere a becsúszó szereléseknek.

Sipos Ferenc:
(MTK)
1932. december 13-án, Budapesten született. 180 cm magas, 77 kg. Nőtlen. Hétszer volt válogatott. Tisztviselő. Higgadt, körültekintő középhátvéd, jó rúgótechnikával rendelkezik és gyakran tudja kisegíteni a szélső hátvédeket.

Sárosi Sászló:
(Vasas)
1932. február 27-én, Budapesten született. 176 cm magas, 74 kg. Nős. Négyszer volt válogatott. Tisztviselő. Gyors, jól helyezkedő balhátvéd, lelkes labdarúgó, nem hagyja „nyugton" ellenfelét.

Kárpáti Béla:
(Vasas)
1929. szeptember 30-án, Felsőgallán született. 178 cm magas, 74 kg. Nős Tizenhétszer volt válogatott. Tisztviselő. Ésszel játszó hátvéd, aki nem vágja, hanem meggondoltan továbbítja a labdát, jól helyezkedik s gyakran jó érzékkel tör előre.

Szigeti Oszkár:
(Diósgyőr)
1933. szeptember 10-én Miskolcon született. 182 cm magas, 85 kg. Egyszer volt válogatott. Diósgyőrött előadó. Csatárból lett hátvéd, gyors, jól helyezkedik, jól fejel és jól rúg. Nős.

Bozsik József:
(Bp. Honvéd)
1925. Szeptember 18-án, Budapesten született. 172 cm magas, 70 kg. Nős. Nyolcvanötször volt válogatott. Nyugodtan lehet mondani, hogy a labdarúgás művésze. Mindent tud, amit egy játékosnak tudnia kell. Eszményi fedezetjátékos. Honvédségi alkalmazott.

Berendi Pál:
(Vasas)
1932. november 30-án, Budapesten született. 164 cm magas, 68 kg. Nős. Tizenötszörös válogatott. Tisztviselő. Rendkívül nagy munkabírású, nagy területen játszó, szorgalmas, lelkes és szívós labdarúgó, alacsony termete ellenére sokkal erőteljesebb labdarúgókkal is bátran felveszi a küzdelmet.

Szojka Ferenc:
(Salgótarján)
1931. április 7-én született, Salgótarjánban. 174 cm magas, 69 kg. Nős. Foglalkozása rajzoló. Huszonkétszeres válogatott. Támadó típusú fedezet, gyakran betölti az egész mezőnyt s irányítani tudja csapatát. Jól helyezkedik s különösen a szerelésben kitűnő.

Kotász Antal:
(Bp. Honvéd)
1930. szeptember 1-én, Vasváron született. 174 cm magas, 70 kg. Nőtlen. Tizenötszörös válogatott. Honvédségi alkalmazott. Fedezetet játszik, de minden poszton használható. Képzett, gyors labdarúgó, gyakran azonban könnyelmű, ez lerontja a játékát.

Budai László:
(Bp. Honvéd)
1928. június 19-én Budapesten született, 170 cm magas, 75 kg. Nőtlen. Harmincegyszeres válogatott. Honvédségi alkalmazott. Keménykötésű, gyors, kapura törő jobbszélső. Van érzéke a helycserékhez, lövései rendkívül erősek.

Sándor Károly
(MTK)
1928. december 28-án, Szegeden született. 166 cm magas, 64 kg. Nős. Huszonkilencszeres válogatott. Tisztviselő. Kitűnően cselező, gólveszélyes, kimondottan erőszakos csatár. A beadásoknál, és a kapuralövéseknél szokott hibázni.

Lahos László:
(Tatabánya)
1933. január 17-én, Balassagyarmaton született. 173 magas, 71 kg. Nős,Tisztviselő. Sokoldalú, de még kiforratlan csatár. Technikailag felkészült, szép megoldások végrehajtására is alkalmas. Gólveszélyes. Még nem volt válogatott.

Hidegkuti Nándor:
(MTK)
1922. március 3-án, Budapesten született. 175 cm magas, 74 kg. Nős. Tisztviselő. Hatvannégyszeres válogatott. Világklasszist képviselő csatár. Finom, szellemes megoldások, váratlan húzások és kitörések jellemzik játékát. Labdarúgó intelligenciája folytán be tudja tölteni az irányító szerepet.

Tichy Lajos:
(Bp. Honvéd)
1935. március 24-én, Budapesten született. 178 cm magas, 75 kg. Nőtlen. Fotóriporter. Tizennyolcszoros válogatott. Kemény, robbanékony, nagy lövőerejű középcsatár. Képes ügyes megoldásokra, de bosszantó hibákra is.

Vasas Mihály:
(Salgótarján)
1933. szeptember 14-én, Debrecenben született. 174 cm magas, 71 kg. Nős. Egyszer volt válogatott. Bérszámfejtő. Szemfüles, kominatív játékhoz érzékkel rendelkező, kapura veszélyes csatár. Fejelésben is megállja helyét.

Bundzsák Dezső:
(Vasas)
1928. május 3-án született, Kiskunhalason. 175 cm magas, 71 kg. Nős. Tisztviselő. Hatszoros válogatott. Mindegy hogy fedezetet, vagy belső csatárt játszik. Nagy területen mozog, nagy munkabírású és magas játékintelligenciájú. Kemény lövő és nagyszerűen fejel.

Monostori II. T.
(Dorog)
1936. augusztus 24-én, Felsőgallán született. 178 cm magas, 76 kg. Nőtlen. egyszer volt válogatott. Tisztviselő. Kevesen tudják úgy felhozni a labdát, mint ő. Távolról is bátran lő kapura. Hibája azonban még, hogy kissé lassú és nehezen gondolkodik.

Friedmanszki Z.
(Ferencváros)
1934. október 22-én, Ormosbányán született. 173 cm magas, 75 kg. Nőtlen. Nem volt válogatott. Testnevelő tanár. Nyugodtan lehet mondani, a legmunkabíróbb magyar labdarúgó. Minden helyzetből veszélyesen és jól lő. Állandóan a kapuratörés lebeg előtte.

Fenyvesi Máté:
(Ferencváros)
1933. szeptember 20-án, Jánoshalmán született. 169 cm magas, 66 kg. Nőtlen. Tizennyolcszoros válogatott. Egyetemi hallgató. Rendkívül hamar felgyorsuló, lendületes szélső. Néha jól húz kapura, de gyakran megtorpan és pontatlanok a beadásai.

Bencsics József:
(U. Dózsa)
1933. július 19-én, Szombathelyen született. 174 cm magas, 74 kg. Nős Egyszer volt válogatott. Rendőrségi alkalmazott. A csatársor minden posztján használható. Igen gyors, de nem eléggé csapatjátékos. Keveset lő kapura.

Baróti Lajos:
1914-ben született. Kétszer volt tagja a magyar válogatottnak. Szegeden és Győrött szerepelt NB I-ben csapatban. 1948-ban lett edző. Győrött, a Bp. Postásnál, majd a Vasasnál működött, 1957 óta szövetségi kapitány.

Sós Károly:
1909-ben született. Tagja volt a B válogatottnak. Nemzetiben, a Vasasban, Budafokban és Franciaországban játszott. 1939-ben lett edző. Budafokon, a Gammánál, Szombathelyen, Salgótarjánban, Újpestnél, Dorogon, Ferencvárosnál, majd a Honvédnél működött és működik. Több éve irányítja a magyar válogatott edzéseit.

Lakat Károly:
1920-ban született. Tizenháromszor volt válogatott. Szegeden és a Ferencvárosban volt labdarúgó. Edzői pályafutása során a Ferencváros ifjúsági csapatnál, Gödöllőn, Bp. Vörös Meteornál, Szegeden és Tatabányán működött. Több éve foglalkozik különböző magyar válogatott csapatokkal.

Bencsics József

Fenyvesi Máté

Sándor Károly

Monostori II. T.

Bundzsák Dezső

Sárosi László

Kárpáti Béla

Bozsik József

Szojka Ferenc

Berendi Pál

Kotász Antal

Budai László

Hidegkuti Nándor

Lahos László

Vasas Mihály

Tichy Lajos

Friedmanszki Zoltán

A LABDARÚGÁS évfordulónaptára

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: *Pánczél Lajos*

JÚNIUS

1 Pest egykori híres vendégfogadójában, a Tigris szállóban (a mai Nádor utcában volt) *1879*-ben ezen a napon érdekes előadás hangzott el a különteremben összegyűlt „sportpártolók" előtt. Molnár Lajos, a Reform című lap munkatársa beszélt az újfajta sportjátékokról, többek között a ruglabdáról is, amely „Angolhonban nemcsak az ifjúság, de a férfiak között is nagy kedveltségnek örvend." A labdarúgásnak ez volt nálunk egyik első fecskéje.

2 Jó esztendeje volt *1918* a magyar válogatottnak: négy mérkőzést játszott, s mind a négyet megnyerte. Egyszer a svájciak maradtak alul, háromszor az osztrákok. Ezen a napon is az örök rivális volt a soron és a Zsák—Feldmann Fogl II.—Kertész II, Ging, Orth—Nemes, Konrád II., Schaffer, Schlosser, Szabó összeállítású csapat Schaffer és Slózi góljával 2 : 0 arányban biztosan győzött. Hosszú idő után ismét Zsák állt a kapuban, elsimult ellentéte az MLSZ-szel, amit a kiváló kapus egy hírlapnyilatkozata váltott ki.

3 A párizsi olimpia futball-tornájának két vert csapata találkozott e napon *1924*-ben Le Havre-ban. Franciaországot a későbbi olimpiai győztes Uruguay verte ki 5 : 1 arányban, a torna esélyeseként induló Magyarországot Egyiptom győzte le 3 : 0-ra. A magyar csapat külföldi „sztárjai" már szétszéledtek, a francia kikötővárosban az olimpiai együttes maradéka lépett pályára — pl. a hátvéd Fogl III. jobbszélsőt játszott — és vértelen játékkal 1 : 0 arányban győzött a franciák ellen.

4 Lengyelország fővárosába, Varsóba látogatott el e napon *1950*-ben a magyar labdarúgóválogatott és kemény első félidő után 5 : 2 (2 : 1) arányban biztosan győzött. A lengyel közönségnek különösen Grosics parádés védései tetszettek. Néhány érdekesség az összeállításból: Rákóczi, Börzsei, Lantos volt a hátvédhármas, a győri Józsa a balfedezet, Szilágyi I. a középcsatár és Babolcsay a balszélső.

5 Budapestre látogatott el ezen a napon *1921*-ben a német futballválogatott. A két csapat igen szép mérkőzést vívott. A magyar csapat már az első félidőben bebiztosította két góllal a győzelmét, ezt a második félidőben még eggyel megtoldotta, s így 3 : 0 arányban győzött. Az első gólt agyafúrt csel után Schlosser, a másodikat a fedezetsorból tankszerűen előretörő Guttmann, a harmadikat szédületés lefutás után Braun rúgta.

6 Magyar-román futball-nap volt *1948*-ban június 6-án — teljes magyar sikerrel. A nagyválogatott, amelynek ezúttal Mészáros volt a szellemi dirigense, 9 : 0 arányban győzött, ugyancsak győzött a B válogatott, amelyben Hidegkúti rúgott pazar gólokat és igen bíztató volt az ifjúsági válogatott 4 : 1-es győzelme. Nem érdektelen, ha felidézzük, milyen csatársorral játszott az ifi-válogatott: Budai II., Tóth II., Virág, Palotás, Czibor.

7 Javában épült *1951*-ben a Népstadion s a hatalmas létesítmény megvalósításában derekas részt vállaltak társadalmi munkájukkal a különböző sportkörök és üzemek sportolói is. A Vasas járt elől, de elismerés illeti a Lámpagyár, a Ganzvill, s több más üzem sportolóit is. Ezen a napon az ötezredik sportoló vett részt társadalmi munkával a Népstadion építésében.

8 Az *1930*-as évet általában úgy könyvelik el a magyar labdarúgásban, mint a visszaesés esztendejét. Néhány fájó vereség szerepel az év mérlegében, s a másik serpenyőben csak itt-ott akad győzelem. Ilyen örvendetes esemény volt, amikor e napon Budapesten Hollandia válogatottját 6 : 2 (3 : 0) arányban legyőztük. Különösen Avar volt az elemében; három gólt rúgott, kettő Turai, egy pedig Toldi nevéhez fűződik.

9 *1948*-ban érdekes bajnoki mérkőzés zajlott le e napon. A bajnokságra törő Vasas — végül is egy ponttal lett második a Csepel mögött — váratlanul nehéz küzdelmet vívott a sokkal gyengébb Elektromos ellen. Előzőleg felhőszakadás volt, bokáig érő sártengerben játszották le a mérkőzést, amely hat perccel a befejezés előtt dőlt el Illovszky góljával 1 : 0-ra a Vasas javára.

10 Elsőízben jelent meg *1908* június 10-én a magyar fővárosban Anglia labdarúgóválogatottja. Jöttek, láttak és 7 : 0 (4 : 0) arányban győztek. Akkor még utolérhetetlen művészei voltak a futballnak. A magyar válogatott így állt ki ellenük: Domonkos — Rumbold, Csüdör — Ficzere, Bródy, Simon — Rónay, Weisz, Koródy, Schlosser, Borbás. A mérkőzést Meisl Hugó, az osztrák „csodacsapat" későbbi híres kialakítója vezette.

11 Nevezetes dátum a magyar labdarúgás történetében: *1903*-ban ekkor aratta első győzelmét válogatottunk az osztrákokkal szemben, akikkel azóta már több mint száz mérkőzést vívtunk. Az eredmény 3 : 2 volt. Az első győzelmet ez a csapat harcolta ki: Holics — Nagy, Manglitz — Gorszky, Skrabák, Bayer — Weisz, Vincze, Pokorny, Buda, Braun. A gólok közül Pokorny kettőt, Buda egyet rúgott.

12 A magyar labdarúgóválogatott egyik legnagyobb sikerét aratta *1927*-ben e napon: 13 : 1 arányban győzte le Budapesten Franciaország válogatottját. A nagyszerű eredményt ez a csapat érte el: Weinhardt — Fogl II., Fogl III., — Pesovnik, Kvasz, Rebro — Schmidt, Takács II., Orth, Skvarek, Kohut. A két Fogl külön is ünnepelt: a huszonötödik válogatottságot. A kis Takács remekelt: hat gólt rúgott.

13 Ezen a napon ünnepelte *1926*-ban a Magyar Labdarúgók Szövetsége fennállásának negyedszázados évfordulóját. A mai Bródy Sándor utcai régi képviselőházban tartották a jubiláris ünnepséget, amelyen számos külföldi labdarúgóvezető megjelent, közöttük Jules Rimet, a FIFA elnöke, a magyar labdarúgás nagy barátja. Rimet-ről nevezték el a labdarúgó VB serlegét, amelyért ezúttal hatodszor szállnak síkra a világ legjobb futballválogatottjai.

14 *1936*-ban ezen a napon kezdődött tárgyalás az angol és magyar futballdiplomácia között a magyar csapat őszi londoni szereplésére vonatkozólag. Az angol futballszövetség abban az időszakban minden évben meghívta a kontinens egy-egy jó együttesét. Az első tárgyalások barátságosan alakultak és nyílt titok lett válogatottunk őszi londoni szereplése. Persze, ezzel az első londoni szerepléssel még nem büszkélkedhettünk, 2 : 6-ra kikaptunk.

15 Budapesten került sor *1922*-ben ezen a napon a magyar-svájci válogatott mérkőzésre. Könnyű győzelem ígérkezett, a magyar csapat tele volt nagy nevekkel, a közönség négy-öt gólos győzelemben reménykedett. Ezzel szemben a svájciak fürge, lelkes játékkal leptek meg bennünket és Merkt a vezetést is megszerezte még az első félidőben. A magyar csatársornak ezen a mérkőzésen semmi nem sikerült, az utolsó percekben is vesztésre állt a mérkőzés, amikor végre a fedezet Blum 40 méteres lövése meghozta a kiegyenlítést 1 : 1.

16 Két szürke csapat találkozott ezen a napon *1945*-ben az újra megindult bajnokságban: a Zuglói MADISZ 3 : 1 arányban győzött a Budai Barátság ellen. Érdekessége, hogy két sokáig egymás mellett szerepelt játékos küzdött most egymás ellen: a zöldfehérek híres Toldi — Kemény kettőse. A Z. Madisz centere Toldi Géza volt (gólt is lőtt), Kemény Tibor meg a B. Barátság bal-

bekkje. Ezen a mérkőzésen már igen halvány volt a két hajdani futballcsillag fénye...

17 Az MTK labdarúgócsapata már megalakult *1901*-ben és egyre másra játszotta a barátságos mérkőzéseket. Ezen a napon tanácskoztak először arról, hogy a kékfehérek csapata a következő évben benevez a bajnokságba. Az MTK akkor már 13 éve állt fenn, s egyeseknek nem tetszett, hogy a labdarúgó csapatnak a II. osztályban kell indulnia. „Nem baj — mondta erre Kertész Sándor, a futballügyek intézője —, majd mi elintézzük, hogy az I. osztályba kerüljünk." Így is történt!

18 E napon fejeződött be *1950*-ben az 1949/50 évi NB I. bajnoksága. Első helyre a Honvéd került 50 ponttal, 84 : 29 gólaránnyal, azután így alakult a sorrend: 2. ÉDOSZ 46 p. — 3. Textiles 44 p. — 4. Csepel 38 p. — 5. Dózsa 37 p. — 6. Vasas 38 p. — 7. Győri Vasas 33 pont. A tizenhatos mezőnyből a Soroksár és Debreceni Lokomotív esett ki. Ősszel egyfordulós bajnokság kezdődött.

19 *1949*-ben ezen a napon Stockholmba látogatott el a magyar labdarúgóválogatott és 2 : 2 (1 : 0) arányban döntetlenül játszott. A magyar csapat így állt fel: Henni — Rudas, Balogh II. — Bozsik, Börzsei, Lakat — Budai, Kocsis, Deák, Szusza, Czibor. Befejezés előtt 10 perccel még 2 : 0-ra vezettünk, a svédek azonban kitűnően hajráztak és egyenlítettek.

20 Maradjunk továbbra is svéd barátainknál, s emlékezzünk az első magyar-svéd mérkőzésre, amelyre *1912*-ben Göteborgban került sor. Akárcsak az előbb említett, ugyancsak 2 : 2 (1 : 1) arányban végződött. Az 1912-es stockholmi olipmián résztvevő magyar csapat főpróbája volt ez a mérkőzés. Jól szerepeltünk. A gólokat Bodnár és Pataki rúgta.

21 *1952*-ben rendkívüli érdeklődés kísérte a finn fővárosba érkezett magyar labdarúgókat. Helsinki már az olimpia lázában égett, a magyar játékosokban az olimpiai futballtorna nagy esélyeseit köszöntötték. Örültek, hogy a nagy feladat előtt az utolsó bemelegítőmérkőzést a finn válogatottal játsszák a magyarok. Másnap, vasárnap került erre sor és a magyar csapat 6 : 1 (2 : 0) arányban könnyen nyerte a meccset.

22 Ezen a napon született *1901*-ben Holzbauer József, a Szombathelyi AK, majd a Sabaria középcsatára, aki öt alkalommal a válogatottban is szerepelt. Egyike volt azoknak a játékosoknak, akik a vidéki labdarúgás felé irányították a figyelmet. Nagy technika, szellemesség és sportszerűség jellemezte játékát. A Szombathelyi AK Kruczler, Mészáros, Holzbauer, Paar, Németh csatársorának dirigenseként tűnt fel.

23 Ezen a napon ért véget *1894*-ben Párizsban, a Sorbonne-on június 16-án megnyílt kongresszus, amely döntött a modern olimpiai játékok megrendezéséről. Tizenhárom nemzet képviselője volt jelen a megbeszélésen, húsz pedig levélben jelentette be csatlakozását. A népek barátságának erős köteléke fonódott ezen a kongresszuson. 1896-ban már sor került az első olimpiára. Ezen a labdarúgás még nem szerepelt, később azonban helyet kapott a legvonzóbb sport is.

24 *1947*. Befejeződött az 1946/47. évi NB I. bajnokság. Az elsőséget biztos fölénnyel 47 ponttal hódította el az Újpest, mögötte 41 ponttal a Kispest következett, majd így alakult a sorrend: Vasas (39), Ferencváros (38), MTK (31), Csepel (31), Szentlőrinc (30). A góllövő lista élére Deák került 48 góllal, tizenhat góllal előzte meg a második helyezettet.

25 A labdarúgás őskorában bevett szokás volt nálunk, hogy a nyári szünetben alkalmi csapatok indultak vidékre a futball népszerűsítésére. Ilyen volt *1903*-ban a Rambler, amely a BTC, a 33 FC, az FTC legjobbjait egyesítette magában. Kiss Gyula, Oláh Károly, Blazsek Ferenc, Buda István, Sipos Ernő, Skrabák János, Bródy Sándor, Gebrovitz Emil és mások voltak a tagjai. Az alkalmi csapat e napon Salgótarjánba rándult ki és — 25 : 0 arányban győzött.

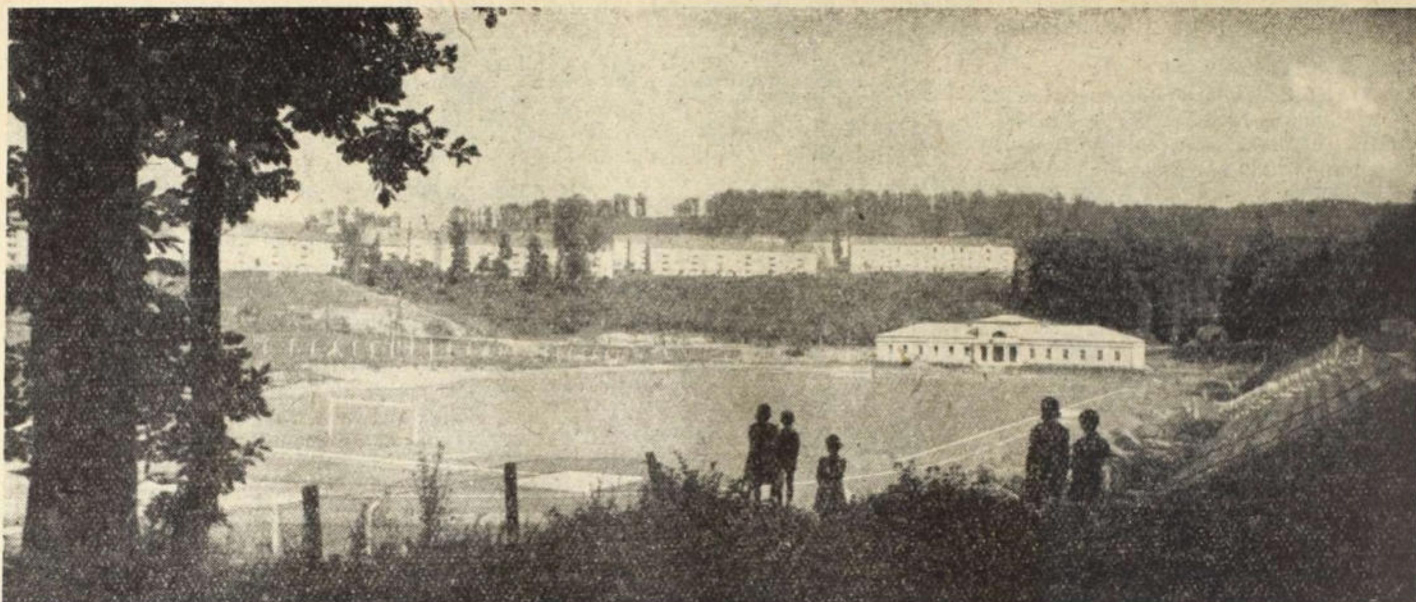
26 *1921*-ben három mérkőzést is vívtunk a németekkel. A június 5-én a német válogatott ellen aratott 3 : 0-ás győzelem után, június 26-án Délnémetország jóképességű válogatottja látogatott el Budapestre, s ugyancsak 3 : 0 arányú vereséggel távozott. Braun, Pataki, Molnár volt a góllövő. A harmadik német vendég: Középnémetország októberben 3 : 2-es vereséggel úszta meg budapesti látogatását.

27 *1948*-ban ezen a napon fejeződött be a labdarúgóbajnokság, amely páratlanul izgalmas hajrában dőlt el három versenytárs közül a Csepel javára. A csepeliek 52 ponttal nyerték a bajnokságot az 51 pontot szerzett Vasas és az 50 pontos Ferencváros előtt. A tabella alján az Elektromos, EMTK, Szolnok, DVSC és utolsónak a MOGÜRT sorakozott.

28 Tízesztendős fennállását ünnepelte a magyar labdarúgás *1907*-ben ezen a napon. Az MLSZ rendkívüli közgyűlést hívott össze, ahol Kárpáti Béla elnök méltatta a labdarúgás fejlődését, az egybegyűltek pedig az úttörő szerepet betöltött Iszer Károly, Ray Ferenc és Stobbe Ferenc nevét jegyzőkönyvben örökítették meg. Egyébként ekkor fejeződött be az első őszi-tavaszi bajnokság, ezzel az eredménnyel: 1. FTC, 2. MAC, 3. MTK.

29 Belgrádba látogatott el ezen a napon *1947*-ben a magyar labdarúgó válogatott, s a már akkor kiváló képességeket eláruló Jugoszláviát 3 : 2 (1 : 1) arányban legyőzte. Ebben az időben balszélső gondunk volt, Belgrádban a pécsi Vezér-rel próbálkoztak, később azonban Miké-vel cserélték ki. A csapat egyébként ez volt: Károlyi — Balogh II., Laborcz — Kirádi, Szűcs, Rátkai — Egresi, Szusza, Szilágyi I., Puskás, Vezér.

30 E napon született *1904*-ben Takács II. József, minden idők egyik leggólképesebb csatára. Nem a robusztus tankokhoz hasonlított, fejlett érzéke volt az összjátékhoz, a helyezkedéshez, s félelmetes biztonsággal irányította kapura a labdát. A kis Takit — így nevezték — nemcsak eredményes, hanem mindig sportszerű játékáért is nagyon szerették. Karrierje a Vasasból indult el és a Ferencvárosban jutott delelőre.

A gyönyörű fekvésű komlói pálya

Labdarúgó-pályák vidéken

Az idősebb szurkolók, de különösen a labdarúgók még élénken emlékeznek azokra az időkre, amikor a falvak sportpályáját a helybeli libalegelő, esetleg a vásártér, városaink sporttelepét pedig legjobb esetben egy körülkerített, de egyenlőtlen, agyagos talajú vagy salakos játéktér jelentette. Így volt ez még a harmincas évek elején is, például olyan vidéki városokban is, mint Salgótarján, Miskolc, Pécs, Szombathely, Nyíregyháza, Eger stb. . . . is.

A felszabadulás óta eltelt idő alatt szinte gombamódra szaporodtak a labdarúgó pályák az egész ország területén. A főváros több tucatnyi füves játéktérrel ellátott sporttelepe mellett igen sok olyan város van az országban, ahol két-három, sőt ennél is több, füves játéktérrel rendelkező sporttelep áll fiatalságunk rendelkezésére. Különösen 1950 óta épülnek szerte az országban szebbnél-szebb sporttelepek, s ma már nemcsak a városokban, de falvakban is korszerű, jó talajú füves pályán játsszák a labdarúgó mérkőzéseket. Annak ellenére azonban, hogy a sportpályák és sporttelepek száma sokszorosára emelkedett, mégsem lehet azt mondani, hogy már nincs szüksége sportlétesítményekre az ifjúságnak, s hogy már elegendő pályával rendelkezünk. A testnevelési és sportmozgalom óriási arányú fejlődése révén hatalmas tömegek kapcsolódtak be az elmúlt év alatt a sportba, s az előbb említett kedvező helyzet ellenére is kevés a pálya, a legtöbb helységben sok a csapat, s ennek következtében bizony előfordul — főleg késő ősszel, a korai sötétedés miatt, — hogy sok mérkőzés elmarad.

Az alábbiakban néhány olyan város sportpálya-viszonyairól számolunk be, ahol a pályák helyzete, száma a csapatokhoz viszonyítva különösen érdekességeket mutat. Itt van például

Győr

ahol a mintegy 3 tucatnyi csapat részére jelenleg 11 labdarúgó-pálya — köztük 7 (!) füves, két salakos és két homokos talajú pálya van. Ilyen kedvező képet talán egy vidéki városban sem kaphatunk a pályák és a csapatok viszonyát illetőleg. A Vasas ETO-pályán megfelelő öltözők, fürdő, 700 személyes lelátó, külön fedetlen ülőhely- és fedett állóhely-lelátó is van. Ezen a pályán a közeljövőben több mint 200 000 Ft-os költséggel bővítéseket hajtanak végre. Az ülőhelyek számát kétszeresére növelik és a kapuk mögött körlépcsős állóhely-részt létesítenek. A pálya befogadó-képessége 20 000 lesz. A kitűnő gyepszőnyegű II. ker. Dózsa-pálya szomszédságában salakos edzőpálya is van. A MÁV DAC pályájának szép füves a talaja, de az öltözők és a nézőtér elhanyagolt állapotban vannak. Itt is épül új edzőpálya. A Gy. Postás sporttelepén jelenleg csak a füves játéktér és az öltöző épület áll, a nézőtér rendezésére még nem került sor. A Gy. Textil elhanyagolt pályája nincs bekerítve, s bizony a néhány évvel ezelőtti kitűnő füves játéktér gondozás hiányában egyre inkább megy tönkre. Kitűnő füves talaja van a Gorkij-telepi pályának is, itt azonban más nem található. A bekerítetlen pályán még öltöző sincs. A nem füves pályák közül a Győri Pamutszövő bekerített pályáját illeti a elsőség. Érdekes, hogy ez a sok szép pálya olyan városban van, ahol mindössze egy csapat játszik a labdarúgó NB-ben, s ez arra mutat, hogy a győriek arra is törekednek, hogy a nagy ipari város fiatalsága minél kulturáltabb körülmények között sportolhasson.

A közel félszázezer lakosú „szomszédvárnak",

Szombathelynek

mindössze öt pályája van. Az öt labdarúgó pálya közül az Sz. Haladásé és az NB II-es Pamutiparé füves, mindkettő mellett edzőpálya is van. A Haladás edzőpályáját a Fűtőház megyei II. o. csapata is használja. A Pamutipar pályáját újra füvesítették, de bajnoki mérkőzést még nem játszottak rajta. Az edzőpályán még 3 együttes csapatai játszanak. Bár az Sz Építők rendelkeznek otthonnal, ezt a pályát azonban még megyei I. o.-ú mérkőzésre is alkalmatlannak minősítették. A ligeti sporttelepen egy NB II-es, két NB III-as és 3. megyei bajnokságban szereplő együttes mérkőzik. Bizony fontos volna, ha a szombathelyiek megfelelő megoldást találnának pályagondjaikra. Megfelelő pályája van a Dózsának is, ez azonban mintegy 3 km-re fekszik a várostól, s bár salakos talaja jó állapotban van, a közönség nemigen látogatja, — nyilván kényelmi szempontokból. Szombathelynek 17 felnőtt, 10 ifjúsági és 6 úttörő labdarúgó-csapata van. A mérkőzések 60—70 százalékát a városligeti salakos pályán játsszák, s a pályák túlzsúfoltsága következtében késő ősszel az ifjúsági mérkőzések nem kerülnek lebonyolításra, ami — mondanunk sem kell — egyáltalán nem helyeselhető.

Közel a Sóstóhoz, szinte az erdő tövében nyolcadik éve épül

Nyíregyházán

a 15 000 nézőt befogadó sporttelep. Az állam több mint 5 millió forintot adott eddig az építkezésre, s igen jelentős összeget tesz ki a sporttelep területén végzett társadalmi munka értéke is. A rendkívül hosszú ideig épülő sportlétesítményről még mindig hiányzanak az edzőpályák, az atlétikai pályák, a villanyvilágítás és hátra van még az ülőhelyek behelyezése is. Az üzemeltetéshez kb egy millió forintra volna szükség. A munkálatokat végző vállalat az elmúlt években azonban csak két kőművessel dolgozott a sporttelepen, s mellettük fizettek egy munkavezetőt, egy építés vezetőt, egy raktárost és két éjjeliőrt (!!). Ilyen körülmények között nehezen képzelhető el, hogy a közel jövőben elkészül a nyíregyházi sportbarátok által annyira várt sportlétesitmény.

Székesfehérvárott

egy NB II-es, két NB III-as, két I. o. megyei és két II. o. megyei labdarúgócsapat szerepel. A város szakszervezeti labdarúgó-bajnokságában 14 csapat vesz részt. Ifjúsági csapata az Sz. Vasasnak (2), a MÁV Előrének, a Petőfinek, a Dózsának és a Szikrának van. Nincs különösebb nehézség, hiszen az Sz. Vasasnak, az Sz. MÁV Előrének és az Sz. Petőfinek két-két, az Sz. Dózsának, az Sz. Szikrának és az Sz. Motorjavítónak egy-egy labdarúgó-pályája van. Az NB II-s Sz. Vasas pályája füves, s most füvesítették az Sz. Petőfi és az Sz. MÁV Előre egy-egy pályáját is, összel már játszanak rajtuk. A többi pálya salakos. Egészségügyi szempontból az Sz. Szikra pályája talán kifogásolható, a többi pálya tisztiorvosi megállapítás szerint megfelelő.

Tatabányán

nem kielégítőek a pályaviszonyok. A három füves és az öt salakos pályán 43 csapat fiataljai kergetik a labdát. Az NB I-es T. Bányászon kívül a megyei I. o.-ban 2, a megyei II. o.-ban 2, a városi bajnokságban 12, a Bányász-Kupa küzdelmeiben 14, s a szakszervezeti bajnokságban 12 csapat vesz részt. Ilyen körülmények között a pályák túlzsúfoltak, állapotuk nem a legmegfelelőbb. Az elmúlt két évben a városban két pályát a Palahányóüzem működtetése miatt megsemmisítettek. Ha azt is megemlítjük, hogy korszerű berendezéssel csak a most bővített T. Bányász-sporttelep rendelkezik, könnyű megállapítani, hogy a nagy labdarúgó-hagyományokkal rendelkező Tatabányán még sokat kell tenni a labdarúgópályák korszerűsítése érdekében.

Nem megfelelőek a pályaviszonyok

Kaposvárott

sem. A város 15 csapata vesz részt a különböző bajnokságokban, négy pálya áll rendelkezésükre. De milyen pályák? Egyedül a Dózsáé füves, azaz csak volt, mert már csak nyomai vannak a fűnek. Ennek elsősorban az az oka, hogy nincs edzőpályája a Dózsának. Másfél millió forint állt a K. Kinizsi rendelkezésére sporttelepének korszerűsítésére 1956-ban, a hatalmas összeget azonban „elvitte" az ellenforradalom. Még rosszabbnak tűnik a kaposvári helyzet, ha azt is figyelembe vesszük, hogy 10 csapat részvételével üzemi bajnokság is folyik a városban. Az első lépés a 45 000 lakosú Kaposvár pályaviszonyainak rendezésére megtörtént — a tavaszi idény után végre füvesítik a K. Kinizsi pályáját.

Pécsett

4 füves, és 16 salakos pálya van, s ezek a számok már önmagukban mutatják, hogy a déldunántúli nagyváros pályaviszonyai rendezettek. A 20 pályára 46 csapat jut, benne 13 ifjúsági és a 12 megyei II. o. csapat. Az idén már nincs fennakadás a mérkőzések lebonyolításában, mert a meglevő pályák száma elegendő a 46 csapat részére. A pályák állapota is nagyrészt kielégítő. A PVSK pálya talaja most van javítás alatt. Pécsbányán elkészült az új füvespálya. A PBTC-pálya füvesítése is kész, de a pályát még kímélik. Útépítés és városfejlesztési okok miatt sajnos megszűnik a P. MEDOSZ szépen bekerített sporttelepe és úgy látszik nem fejezik be az egyetemi sportcsarnok melletti ifjúsági stadiont sem.

Szeged

9 pályáján 18 egyesület 42 csapata küzd a különböző bajnokságokban. 9 egyesület tehát „albérlő". Ha azonban az SZVSE-edző, a SZEAC-edző, valamint az Ady-téri pályát is beszámítjuk, azt mondhatjuk, hogy 12 pályával rendelkezik a tiszaparti város. A SZEAC pályája a legkorszerűbb. 25 000 néző fér el rajta, bár még soha nem telt meg. Talán — ha egyszer komoly válogatott mérkőzést kap Szeged — megtelik. Az SZVSE szép fekvésű pályájának füve már nagyon kikopott, talaja göröngyös, s javításra szorul. Füves játéktér borítja a Szegedi Textiles pályáját, valamint a legrégibb szegedi sporttelepet, a SZAK-pályát is. Körülkerítetlen, de szép, gondozott füves talajú pályával rendelkezik a Jutagyár is. A sportlétesítményt a gyár dolgozói tartják karban.

Nyolc évvel ezelőtt kezdték építeni

a szekszárdiak

sokat emlegetett sporttelepét is — de az még a mai napig sem készült el. A gyepes játéktér nem használható, s nincsen használható állapotban a többi pálya sem. Hozzáértés hiánya, ésszerűtlenségek sorozata eredményezte, hogy a pályaépítésre eddig felhasznált sokszázezer forint eredménye egyáltalán nem látszik meg.

Vannak azonban a szekszárdinál sokkal jobb példák is Cegléden pl. 2 sportkör 5 csapatának három pálya (ebből 2 füves) áll rendelkezésére. Igen jók a soproni, egri, magyaróvári és még jónéhány város pályaviszonyai is. Szívet-lelket gyönyörködtető sporttelepe van (edzőpályával) a Lőrinci Vasas Heves megyei bajnokságában játszó csapatának, Sárvárnak, Almásfüzitőnek, Várpalotának, Sajószentpéternek. A felsorolt példák is mutatják: kétségtelen, hatalmas a fejlődés a múlthoz képest, de további pályákra van szükség, hogy labdarúgósportunk az egyre ngayobb igényeket ki tudja elégíteni.

Nagy József

A Tromos elindult felfelé!

Tíz esztendővel ezelőtt még sűrű sorokban özönlött a közönség a Latorca utcai Elektromos pályára. Akkoriban sokan voltak kíváncsiak a labdarúgás élvonalában játszó dunapartiakra. A kék-sárgák egyesülete nagy múltra tekinthet vissza. Sok kitűnő labdarúgót, számos válogatottat nevelt. Emlékeznek még erre a csapatára? Bakon — Pákozdi, Pálinkás — Pázmándy, Lengyel, Martonos — Rozsáli, Törös, Szendrődi, G. Tóth, Buzássy. Ez az együttes legyőzte a Ferencvárost, az Újpestet, a Hungáriát, s szinte mindig ott volt az esti mérkőzések végküzdelmeiben. A forró légkörű mérkőzésekre még bizonyára azok a Fradi szurkolók is emlékeznek, akiknek a haragja elől Szőke II. játékvezető ladikon volt kénytelen átmenekülni a túlsó oldalra.

Azóta persze sok idő telt el. Az Elektromos pálya állóhelyét belepte a bozót, s a töredezett fényszórók zilálltan merednek az ég felé.

Az egykori nagy csapat szétszéledt

1948 végén a Tromos kiesett az NB I-ből, egy évvel később az NB II-ből is, s négy éven keresztül a Budapest-bajnokság I. osztályában szerepelt. Olyan kiscsapat lett az Elektromos mint amilyen egykori szomszédja a BTK volt. És miért? Mert neves játékosai közül többen visszavonultak, mások sportkört változtattak, a szakosztály kevés támogatást kapott, nem volt megfelelő az utánpótlás sem, s így a nagy versenyfutásban az ETE bizony lemaradt.

Most azonban új szelek fújdogálnak a Latorca utcai pálya környékén. Úgy fest a helyzet, hogy aléltságából lassan magához tér a Tromos. Szőke Pista, az egyik játékos ezt így fejezte ki: „Megindultunk felfelé!" S, hogy valóban így van azt bizonyítják a csapat eredményei is. Az Elektromos az NB III-ban egyre másra megnyeri mérkőzéseit, s úgy néz ki, hogy jövőre egy osztállyal feljebb játszik majd.

Vajon kik ezek a fiúk, akik az NB II. kapuját döngetik? Jobbára saját nevelésű játékosok. Az első csapatban csak három olyan játékos van, akinek nem a Tromos a nevelő egyesülete. Füzy Lajosnak, a jelenlegi edzőnek, az egykori kitűnő hátvédnek a neveltjei már beértek. Tehetségesek, szorgalmasak és fiatalok a csapat tagjai. Jobbára 22—23 évesek, csak a B-válogatott veterán Mező Nándor, s a higanymozgású, alacsonytermetű Hetesi „Totyi" számít öregnek. A 36 éves Mező ősszel már nem is akar játszani, a 33 éves Hetesi azonban még jövőre is alighanem erőssége lesz a csapatnak.

Milyen erényei vannak az Elektromosnak

Elsősorban a fiúk harcos küzdőszelleme érdemel említést. Töretlen lelkesedéssel játszszák végig a kilencven percet. Akaraterejük segítségével nem egy vesztésre álló mérkőzést megfordítottak. Ilyen volt az őszi Ikarus elleni is. Az Ikarus a második félidőben 4:0-ra vezetett, de aztán az Eletktromos remek hajrával kiegyenlített, s 5:5 lett a végeredmény.

Nagy része van a jó szereplésben az összeszokottságnak is. Ez a csapat már három éve játszik együtt. A játékosok nemcsak a pályán barátok, hanem a magánéletben is. Valamennyien az Elektromos Műveknél dolgoznak, többségük lelkiismeretesen, sőt néhányan mint például a két Tóth, Hetesi és Pluczik példamutatóan. És, hogy a fiúk mennyire szeretik egyesületüket azt mi sem bizonyítja jobban: évről-évre visszautasítják a csábítgatásokat. Janák nemrégiben szép ajánlatot kapott, az egyik NB II-es csapattól, de a kapus szíve mégis az Elektromost választotta.

Amikor a csapat egyik régi szurkolóját, Ambacs Györgyöt megkérdeztük: miért szerepel jól az Eletktromos? Ambacs büszkén kivágta:

— Mert, jó a csatársora!

S ezt a véleményét a vezetők is megerősítették. Ez pedig nagy szó, hiszen csaknem minden együttesnek a támadósor az Achilles sarka. A dunaparti csatárok korszerű felfogásban játszanak. Mozgékonyak, gyakran alkalmaznak helycseréket, lyukra adásokat, széthúzzák a mezőnyt és lőnek! Tapsolnak is nekik sokat a szurkolók!

Hogy milyen jól együtt van az Elektromos azt hűen igazolja az is, hogy az elért eredményeket a vezetők a játékosoknak, azok pedig a vezetőknek tulajdonítják. És egyikük sem túloz. A szakszerű vezetés valóban hathatós segítője a jó szereplésnek. Olyan kitűnő vezetők vannak a Tromosban mint például!

Schmidt Franci bácsi

az együttes 64 esztendős szaktanácsadója. Hozzá hasonló sportvezető kevés van az országban. Tavasszal lesz kereken 50 esztendeje annak, hogy ez a derék, lelkes, nagy tapasztalattal rendelkező szakember részt vesz a magyar sport építésében. 14 éves korában a III. kerület kölyök csapatának volt igazolt játékosa, majd később a Vérhalomban, majd ismét a III. kerületben — de most már az első csapatban — játszott középfedezetet. Nemcsak keménységével, hanem játékintelligenciájával, irányítókészségével is kitűnt. Schmidt Ferenc 36 éve az Elektromos Műveknél dolgozik, s fáradhatatlan tagja volt annak a kis csoportnak, amely 1925-ben megalakította az Elektromos Testedzők Egyletét. Olyan csapatot szervezett, amely Franciaországban, Csehszlovákiában, Romániában, s Egyiptomban is sikerrel megállta a helyét. Franci bácsi most is a helyén van. Elnyűtt lódenében, amelyben harminc éve csak mérkőzésre jár, ott sétál a partvonalon. Örül, bosszankodik, együtt érez a fiúkkal. Nem csoda, hogy szeretik és becsülik őt, akárcsak Ivanov János szakosztályvezetőt, Karácsonyi István titkárt, Merényi Tibor intézőt, s Füzy Lajos edzőt.

Ivanovról azt mesélik, hogy fáradhatatlan, ügybuzgó amikor a csapat érdekeiről van szó. Nemcsak a pályán van segítségére a fiúknak, hanem a magánéletben is. Ha baj van, nyomban őt keresik a játékosok, s tudják, hogy nem hiába.

Az Elektromos akárcsak évekkel ezelőtt most is nagy gondot fordít az utánpótlás nevelésére. Lévai József — a régi középcsatár — a fiatalok edzője, Weisz Nándor és Dangai Róbert intézők segítségével ügyes gyerkőcöket nevel. Az Elektromos úttörő csapata második, ifjúsági együttese első, tartalék csapata ugyancsak második.

Erősödik, izmosodik tehát az Elektromos. Úgy van ahogyan Szőke István mondta: a Tromos valóban elindult felfelé!

Németh Gyula

UNIVERZÁLIS CSATÁROK — KORSZERŰ TÁMADÓJÁTÉK

A labdarúgó játékosok között mindig akadtak olyanok, akik kiváló teljesítményt nyújtottak, bármilyen helyet és feladatot is kaptak a pályán. Mindig voltak olyan játékosok (a labdarúgás fejlődésének kezdeti szakaszán még nagyon kevesen), akik ha új feladatkör új helyzetei elé kerültek, sikert arattak. Ezek a „csapat mindenesei", legtöbbször a csapat legjobbjai voltak. A labdarúgás fejlődésének kezdetén azonban aligha lenne helyes megkülönböztetni univerzális és specialista játékosokat.

A játék fejlődése, a játékosok technikai, taktikai tudásának megnövekedése, a játékszabályok változásai fejlesztették a játékrendszert is. A játékosoknak mindig újabb feladatokat kellett megoldaniok. Mindezt különösen a támadó és védőjátékosok közötti taktikai harc hozta felszínre. Az új feladatok újtípusú játékosokat fejlesztettek ki. Éppen ezért az univerzális képesség csírája elsősorban a játék korszerűsödésében rejlik.

Az edzők gyakran küzdöttek összeállítási gondokkal, s ha megsérült egy játékos, a következő mérkőzésen talán olyan játékost állítottak helyébe, aki még nem is szerepelt ilyen feladatkörben. Ezek alakultak ki lassan a „csapat mindeneseivé".

Hazánkban még a csere-szabály érvénybenlétekor olyan játékosokat neveltek ki cserének az edzők, akiket alkalomadtán aggodalom nélkül beállíthattak a csapat bármely posztjára.

Napjainkban, a labdarúgó játék fejlődésének jelenlegi fokán, nélkülözhetetlenek az univerzális játékosok. Ma már nemcsak az összeállítási gondok teszik ezt indokolttá, hanem a korszerű játékra való törekvés. A legkorszerűbb támadójáték s a legkorszerűbb védőjáték egyaránt univerzális játékost követel. A korszerű támadó, vagy védőjáték már ritkán tud használni szűkkörű specialistákat. A mai idők középcsatára már nemcsak középcsatár, hanem ha a játék taktikája úgy kívánja, egyszer szélső, vagy akár védő is.

Az univerzalizmus legfontosabb feltételei:

a játékos ismerje a labdarúgás technikájának minden csínját-bínját, „testének bármely részével", bármely pillanatban gyorsan és a megszokottól eltérő helyzetekben is tudjon bánni a labdával. A technikai elemek alkalmazása játék közben taktikai célt szolgál, tehát *az univerzalizmusnak inkább taktikai jellege van.*

A taktika igen gazdag területe a labdarúgásnak. A megoldások számtalan változata, a változó körülmények állandó figyelembevétele és ezekhez való azonnali alkalmazkodás igazán rugalmas taktikai képzettséget és készséget kíván a játékosoktól!

Az univerzalizmus élettani szempontból

Az univerzalizmus ellensége a megszokás, az állandó azonosan érvényesülő körülmények ingerei, behatásai.

Az állandóan azonosan ható körülmények (állandóan azonos hely a pályán, állandóan azonos feladat, mindig kiváló talajú pálya) között begyakorolt (beidegzett), készséggé vált mozgás, — ha a megszokottól eltérő körülmények közt kell végrehajtani, — könnyen eredménytelen lehet.

Dr. Bakonyi Ferenc: „A gyorsaság, küzdőkészség és a kombinációs képesség egybehangolása a küzdőjátékokban" c. cikkében leírja a következő kísérletet. Labdarúgókkal 60 m-es távon labdát vezettetett időre, aztán a játékosok pihentek 30 percet és újra labdát kellett vezetniök, de most már úgy, hogy figyelmiök kellett oldalra is, vagy labdavezetés közben számolniok. A figyelem új iránya csökkentette a labdavezetés gyorsaságát és pontosságát.

Ilyenképpen játék közben 3—4 irányú figyelemre lenne szüksége a játékosnak. Ez azonban lehetetlen. Labdavezetés közben a játékos megoszthatja figyelmét egy-két cselekvés között, de csak úgy, hogy az egyikre kevésbé figyel, a másikra jobban.

A szokatlan környezet új ingerei, a pályán elfoglalt új hely, a határvonalak szokatlan közelsége, a saját és ellenfélhez való új viszonya stb. leköti a figyelem nagy részét. Minél áthatóbbak az ingerek, annál nagyobb szükség van a figyelem megoszlására. Az új környezet új benyomásai (pl. másirányú helyezkedés; az ügyesebb láb helyett többször kell az ügyetlenebbet használni) oly nagy mértékben leköthetik a játékos figyelmét, hogy mozgása meglassul, pontatlan lesz. Képzeljük el azt a balhátvédet, aki életében először játszik pl. összekötőt.

Az a játékos tehát, akit hosszú ideig azonos hatások érnek, ha új körülmények közé kerül, kialakult mozgása ,a helyzetek megoldásában mutatott addigi eredményessége negatív irányban tolódik el. Saját feladatkörének maradhat specialistája, így is, de univerzális játékos semmi esetre sem lesz belőle.

Vajon az új környezet új ingerei, a figyelem másra irányítása minden esetben gátol? Nem! A mozgásokat (technikai elemeket) állandó gyakorlással úgy kell beidegezni, hogy azok automatikussá váljanak. A mozgások tehát váljanak feltételes reflexekké, reflexsorokká. Így a mozgás végrehajtása az új ingerhatások ellenére mégis helyes, pontos, gyors és eredményes lesz. Az agykéreg ellenőrző szerepe természetesen továbbra is megmarad. Annak a labdarúgónak tehát, aki kiválóan beidegezte a technikai, taktikai elemeket, végrehajtásuk közben másra is jut figyelméből, s a mozgás végrehajtásában kevésbé csúszhat hiba. Jól beidegzett labdavezetés közben tehát nyugodtan figyelhetjük saját és az ellenfél játékosait, a pálya határvonalait, a kapu közelségét stb. Az univerzalizmus alapvető feltétele tehát nem más, mint a jól beidegzett technika és taktika.

Univerzális játékosok képzése

Vizsgáljuk meg röviden, hogy labdarúgásunk mai helyzete mennyiben indokolja az univerzalizmus vizsgálását?

Az univerzális játékos együtt született a korszerű játékkal. A játék fejlődésének pedig az állandó taktikai harc a mozgató ereje. Ha a támadójátékosok újat, korszerűbbet, tehát eredményesebbet alkalmaznak játékukban, az egyensúly egy időre felbomlik a támadók és védők között, amíg a védelem játékosai meg nem találják az új támadó taktika hathatós ellenszerét. Aztán kezdődik a harc elölről, de általában mindig a támadók kezdeményezésével.

A támadók és védők harcában jelenleg kiegyensúlyozott a helyzet. Sajnos ez az egyensúlyi állapot nem azért jött létre, mintha a védőjáték ugrásszerűen fejlődött volna, hanem azért, mert támadójátékunk visszafejlődött.

A támadás szempontjából a sok mozgásos, helycserés, indításos játék ismét problémája labdarúgásunknak. Ennek általános fejlesztése, újonnani kialakítása elsőrendű feladat. Az indításos, helycserés támadójáték feltételeinek megteremtése veti fel ezzel kapcsolatban egyre határozottabban az univerzális játékosok képzésének fontosságát is.

A sokmozgásos támadójáték minduntalan más helyre sodorja a támadósor tagjait. Lassan elmosódnak a határok a szélső és az összekötő között, az egyes támadójátékosok mereven vett feladatkörei között. Talán eljutunk egyszer oda, hogy a támadók mai feladatkör szerinti elenevezése csak hagyomány marad, és csak csatárról beszélünk, közelebbi megjelölés nélkül.

Ha célunk a sokmozgásos, helycserés, indításos játék kialakítása ill. ennek fejlesztése, és ennek egyik feltétele az univerzális játékosok képzése, hamarabb célt érünk, ha ezt a feltételt a kezdet kezdetén megteremtjük.

Előbb univerzálisak, vagy specialisták legyenek-e a játékosaink?

Ha a grund, vagy az utca gyerekeinek játékát nézzük, látjuk náluk még nincsenek mereven megszabott feladatkörök. Mindegyikük a labda birtoklására törekszik, mindnyájan a labda körül tömörülnek. Mégsem univerzálisok, mert hiszen ennek lagalapvetőbb feltételei hiányoznak. Amikor a gyerekek a sportkörök úttörő, majd ifjúsági csapatába kerülnek, egyszerre olyan játékosok lesznek, akiknek meghatározott posztjuk van a csapatban. Úgy fest ez: ha a gyerek jobb lábas, elég gyors, jobb-szélső lesz. A gyakorlatban sajnos ez majdnem mindig így van.

A fiatal játékosok univerzális nevelésére kell törekednünk. Csak az univerzális játékosok lehetnek valóban kiváló specialistái is egy-egy feladatkörnek.

Nem szabad engednünk, hogy „egylábas" vagy hibásan beidegzett technikával rendelkező játékosok kerüljenek majd a labdarúgás élvonalába. A technika oktatásánál arra kell törekednünk, hogy a technikai elemek mindegyikét változó körülmények között is kiválóan tudják végrehajtani játékosaink. Ha az ideális körülmények között begyakorolt technika készséggé vált, rá kell térni arra, hogy ez a technika készsége legyen a játékosnak akkor is, ha pl. az ellenfél állandóan zavar, ha a pálya talaja nem megfelelő és így tovább.

Játékosaink képzésénél nem szabad megelégednünk a már meglevő képességekkel és csak azokat fejleszteni. Ha játékosaink csak „egylábasak", módszeres eljárásokkal el kell érnünk, hogy a labdával való bánni tudásban a másik láb is azonos értékű legyen. Számtalan gyakorló játék és verseny is segítségünkre van. Pl.: játszhatnak lábteniszt a játékosaink úgy, hogy csak az ügyetlenebb lábbal érnek a labdához. Kétkapus játékot oly módon is szervezhetünk, hogy az ügyetlenebb lábat szalaggal, vagy más módon megjelöljük és csak ezzel a lábbal érhetnek a játékosok a labdához. Célbarúgó, vagy emelgető versenyt is játszhatnak, mindezt az ügyetlenebb lábbal.

A taktikai képzésben is törekedjünk sokoldalúságra. Nem szabad végérvényesen kijelenteni egy játékosra, hogy az pl. középcsatár lesz, próbáljuk ki más feladatkörben! Mérkőzés közben se tűnjék megszokottól eltérőnek a környezet, ne okozzon nehézséget a megváltozott körülmény. Ezt pedig úgy érhetjük el tervszerűen, hogy először edzéseken, edzőmérkőzéseken, később mérkőzéseken is más-más feladatkörben játszatjuk játékosainkat.

Az univerzális játékosok nevelésénél nagy segítség lenne, ha az úttörő és az ifjúsági bajnokságokban a szabályok megengednék a játékos-cserét.

Az univerzalizmus határai

Az univerzalizmus melletti ilyen határozott állásfoglalás nem lenne helyes, ha nem néznénk szembe az erőltetett univerzalizmus hátrányaival is.

Az univerzalizmus határozott követelése, ilyen formában természetesen, még csak a támadósor játékosaira vonatkozhat, mert a védőjáték természeténél fogva még bizonyos mértékben specialistákat kíván.

A sikerért az egyének kiemelkedő képességeit is használjuk ki. Minden játékos, már rátermettségénél, majd képességeinél fogva is, kimagaslóbbat tud nyújtani valamilyen feladatkörben. Gyors játékost indokolt többet játszatni szélen, — magas, erős testalkatú, jól fejelő játékost középhátvéd szerepében s így tovább. Játékosaink nevelésében először mégis az univerzális képzésre kell törekednünk és csak azután alakítsuk ki speciális tulajdonságaikat. Ezt követeli tőlünk a korszerű támadójáték kialakítása, ezt követeli labdarúgásunk jövője.

Zalka András

ÍGY KELL FUTBALLT FÉNYKÉPEZNI

Részlet Bojár Sándor
a „Sportfényképezés" című művéből

A labdarúgás a legnagyobb tömegeket megmozgató sportág. Nemcsoda, hogy a sajtó is ezzel foglalkozik a legtöbbet, erről hozzák a legtöbb fényképet. Nagyobb nemzetközi mérkőzéseken 30—40 fotografust is találunk a pályán. Ez nem lenne baj, ha nyugodtan fényképezne mindenki, de egyesek izgalmukban ide-oda ugrálnak, akaratlanul mások gépe elé lépnek, és a nagy igyekezetben megfeledkeznek arról, hogy nem egyedül vannak.

A gyakorlott felvételezők a kapu mellett és mögött helyezkednek el, kis széken, táskájukon, sőt jó időben a fűre ülnek, hogy a nézőket ne zavarják. A képek ennél a sportágnál is jobban mutatnak, ha alulnézetből, úgynevezett békaperspektívából készülnek.

A kapu mellől fényképezve kis gépekhez legajánlatosabb a 8.5—9 cm-es objektív használata. Ha az objektív élességét 10—12 m-es távolságra állítjuk és 6.8-ra, esetleg 8-ra rekeszelünk, akkor kb. 7 és 20 m között minden éles lesz. Rossz idő esetén természetesen nem tudjuk optikánk fényerejét ennyire csökkenteni, tehát mélységélességi határunk sem lesz oly nagy. Ilyenkor lehetőleg kivárjuk azt a jelenetet, amely ott zajlik le, ahová az élességet beállítottuk.

Vannak azonban olyan esetek is, amikor az élességi határon kívül adódik „nagy" jelenet és a távolságot átállítani már nem tudjuk. Ne legyünk aggodalmaskodók, nyugodtan exponáljunk, hiszen egy kis életlenség — ha a jelenet különben érdekes nem fog zavarólag hatni (1 sz. kép). Lehetőleg várjuk ki, míg két-három, esetleg több játékos egyszerre ér a labdához. Egy-egy lemaradt kéz vagy láb nem hiányzik a képről, — a labda viszont mindig legyen rajta. (2. sz. kép)

A futball gólra megy — szoktuk mondani, s ezt fényképezéskor se felejtsük el. Hiába készítünk a mérkőzésről izgalmas mezőnyfotókat, hiányos lesz sorozatunk, ha egy-egy mutatós gólt el nem kapunk. Legtöbb esélyünk van erre, ha a hálón át fényképezünk. Így nemcsak a vetődő kapus a hálóban táncoló labdával, hanem a góllövő is rajta lesz felvételünkön. (3. sz. kép) A háló ilyenkor nem zavar. Rá tartozik a képre.

Hosszú gyújtótávolságú (13.5—18 cm-es) teleobjektívval a pálya oldalvonaláról is készíthetünk érdekes, jó képet. Ha a nézőtér nincs nagyon messze a játéktértől, akkor a magasból készített kép érdekesen mutatja meg a játékosok helyezkedéseit. (4. sz. kép).

Bő lehetőségünk van itt a képkivágás alkalmazására. Ennél a sportágnál elég nagy területet fényképezünk, s ritkán fordul elő, hogy csak az legyen negatívunkon, amire szükségünk van. Így tehát elég sokat kell nagyításkor lehagyni, hogy a kép hatásos legyen.

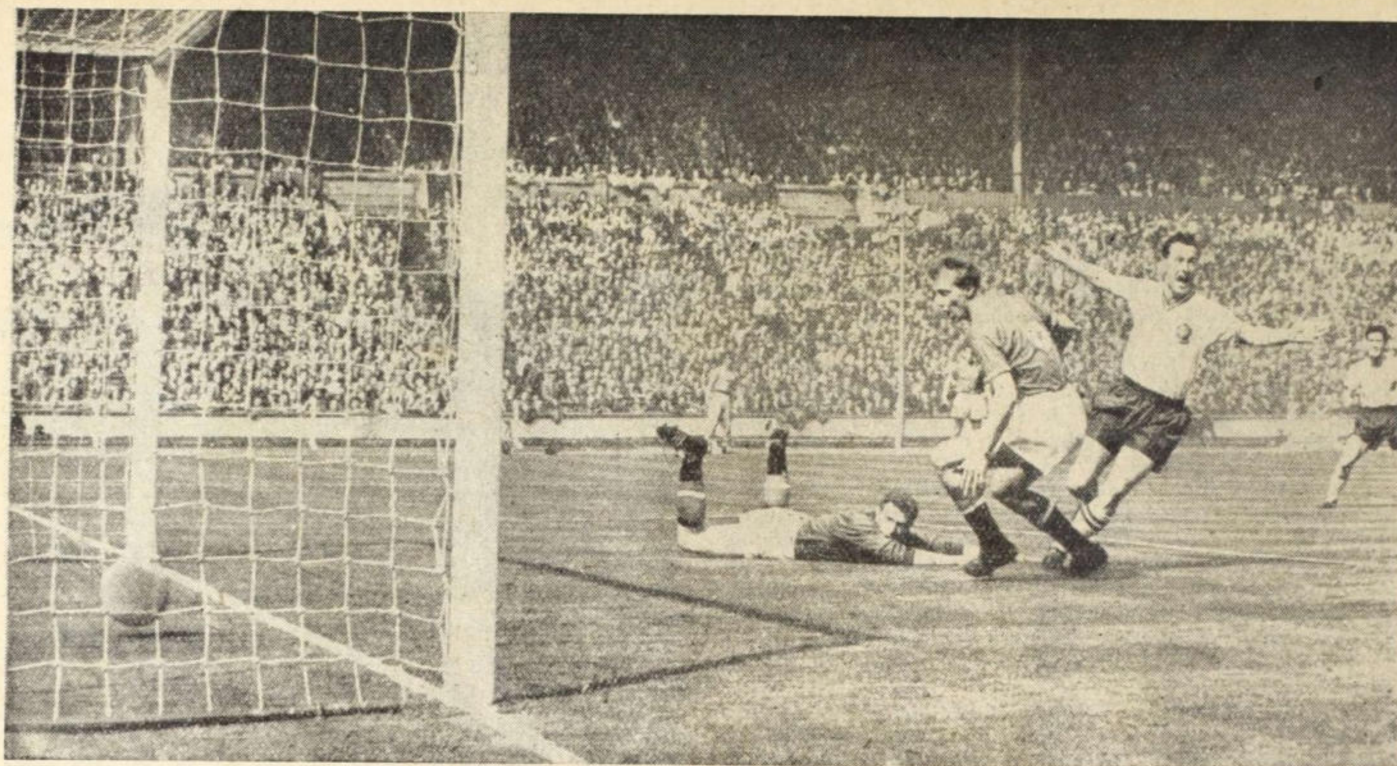
A labdarúgás mozgásai gyorsak és különböző irányúak, az expoziciós idő tehát 1/500 mp. Lassúbb (pl. 1/250 mp-es) expozicióval a láb, kéz, esetleg még az alak is elmozdul a képen.

1

2

3

4

A Bolton Wanderers első gólja az angol kupadöntőn. A földön fekvő kapus: Gregg, az örvendező játékos: Lofthouse, a gólszerző.

Nemzetközi FIGYELŐ

Utolsó hangulatjelentések

A vezető bel- és külföldi szaksajtó hírszolgálata még egyre-másra közli a világbajnoki tornával kapcsolatos érdekes jelentéseket és véleményeket. Szerte a világon szorgalmasan folyik a jósolgatás és ha alaposan elemezzük a napvilágot látott cikkanyagot, úgy elmondhatjuk, hogy a VB-én résztvevő országoknak a legutóbbi hetek folyamán mutatott teljesítményei nagymértékben befolyásolták a korábban kialakult szakvéleményeket.

A külföldi sajtó tanulmányozása alapján megpróbáljuk röviden rögzíteni, hogy az egyes országok szakkörei csapatukkal kapcsolatban miben látják a főproblémát és hogyan vélekednek az esélyekről

Anglia.

Belgrád után érthetően megingott az angol csapattal szembeni bizalom, bár a moszkvai 1:1 bizonyos mértékben ismét visszaállította. Az angolok fő hiányossága *taktikai jellegű.* A játékosok *nem gondolkodnak eléggé* gyorsan és játék közben gyakran nem találják fel magukat. Ezért érhetik őket kellemetlen meglepetések, ha ötletesen operáló ellenfelekkel kerülnek szembe.

Argentina.

A *próbamérkőzések alapján* itt is főleg a csatárokkal szemben táplálnak kételyeket. „Egy Corbatta nem csinál nyarat", — mondogatják, miközben sóvárogva tekintgetnek Olaszország felé, ahol annyi kiváló argentin csatár rúgja a labdát, különféle olasz csapatok színeiben. Védelmüket csaknem áttörhetetlennek tartják, mégsem érzik magukat favoritoknak.

Ausztria.

Minthogy a válogatott az utóbbi időben magasabb színvonalú teljesítményeket nyújtott, mint az egyes klubcsapatok, titokban remélik, ha beválik az új belső csatárhármas, (Senekovich—Buzek—Hof), akkor meglehet az osztrák **„betörés".** Ebben azonban nem bíznak túl sokan.

Brazília.

A szakértők szerint Brazília lesz a világbajnoki tornán Dél-amerika *legerősebb* képviselője. A Paraguay elleni 5:1 és a Bulgária elleni 4:0 és 3:1 kiváló teljesítményeket jelent. Ennek megfelelően a hangulat erősen javuló.

Csehszlovákia.

A semlegesek a VB egyik erősségének tartják, de odahaza is helyezési esélyeket adnak a válogatottnak. Ez nagy szó, mert csehszlovák szomszédaink mindenkor jól viszonyultak az önbírálathoz. Sokat várnak Borovicska irányító képességeitől és a csapat jól időzített formábalendülésétől.

Észak-Írország.

Noha az együttes rendkívül kemény, gyors és munkabíró, még odahaza sem számítanak arra, hogy túljuthat a csoportküzdelmeken. A semleges szakembereknek is ez a véleménye, de nem tartják kizártnak, hogy az írek meglepetést okoznak, hiszen játékosaik angol ligacsapatok tagjai.

Franciaország.

Kopa és Piantoni szerepeltetése valószínűleg kiegyensúlyozza azt a veszteséget, amelyet a francia válogatott az algír játékosok távozása folytán szenvedett. Nagy meglepetés volt a Svájc elleni mérkőzésen az öreg Marche „feltámadása" szokott hátvédposztján. Ez a védelem megerősödését jelentheti. Hangulatirányzat: enyhén bizakodó

Jugoszlávia

A magyarok elleni háromfrontos vereség után az angolokkal szemben elért szenzációs 5 : 0 egycsapásra felvillanyozta a jugoszláv labdarúgó-tábort. Nemcsak az eredmény, hanem a játék is lelkesítő volt. Déli szomszédaink remélik, hogy válogatott csapatuk végre megtalálta igazi támadósorát. A hangulat reményteljes.

Magyarország.

Válogatott csapatunk néhány próbamérkőzésen bíztató formát árult el és különösen Glasgow után figyelemreméltóan kedvező külföldi bírálatokban részesült. Ennek ellenére szép eredményként fogjuk értékelni, ha a magyar tizenegy becsületes küzdelem után bekerül a 8-as döntőbe. Erre természetesen képesnek tartják, sőt sokhelyütt még ennél *többre is.* Főleg Angliában...

Mexikó

Próbameccseik folyamán a mexikói játékosok nem igazolták forróvérű közönségük derülátását. Viszont egy-egy mérkőzésük alkalmával *sportszerűtlenségükkel* kellemetlen feltűnést keltettek. A semleges bírálók sem hiszik, hogy a csoportmérkőzéseken 2 pontnál többet szerezzen Mexikó.

Német Szövetségi Köztársaság

Előkészítő mérkőzései során *csalódást* keltett a volt világbajnok. Mégis reménykedéssel várják a VB-t, mert nagyon bíznak edzőjükben Herbergerben, a „futball-varázslóban", aki olyan nagyszerűen vizsgázott 1954-ben a svájci tornán. Érdekes, hogy dél-amerikai ellenfeleiktől nem félnek, — annál jobban tartanak azonban a csehszlovákoktól és a britektől. Ezek ellen rendszerint nem igen érvényesül a német keménység, testi erő és küzdőképesség. A német szakemberek egy része éppen ezért több kulcsposztra „ész-játékosok" beállítását követeli. Igen sok híve van az újból nagy formába jött hamburgi Uwe Seeler középcsatár beállításának. Önbizalom terén nincs baj a nyugatnémeteknél.

Paraguay

Az indián „futballcsodák" legutóbbi válogatott mérkőzései, különösen a Brazíliától elszenvedett 1 : 5-ös vereség megtépázták a paraguay válogatott tekintélyét. Noha Dél-amerikából heteken át szenzációs tudósításokban számoltak be a külföldi szaklapok tudósítói az indiánok utódainak tüneményes képességeiről, általában nem hiszik mifelénk, hogy az elsőízben Európában szereplő Paraguay csapata túljutna a csoportfordulókon.

Skócia

A Magyarország ellen mutatott jó játék és az elért 1:1-es döntetlen eredmény erőt és bizalmat öntött a skótokba. Egyik vezető sporthírlapírójuk így ítéli meg együttesük esélyeit: „Ha csapatunk kijátssza a magyarok elleni glasgowi formáját, akkor nem lesz baj a világbajnoki tornán sem." A hangulat tehát javul...

Svédország

A vendéglátó ország csapata nem mutatott válogatott mérkőzésein olyan formát, amely, még a honi pálya és környezet előnyeit is tekintetbe véve, a torna első számú esélyesévé avathatná. De, a nemzetközi szakemberek véleménye szerint a svéd legénység minden ellenfele számára bizonyára kemény dió lesz.

Szovjetunió

A módszeres előkészítés terén szovjet szomszédaink példamutatóan jártak el. Csapatukat fizikai és atlétikai tulajdonságok tekintetében remekül készítették elő a nehéz svédországi tornára. Mindenki elismeri, hogy technikai tekintetben is igen képzettek a szovjet labdarúgók, akik beakarják majd bizonyítani, hogy a *csapatjáték* terén sem maradnak el a többi országtól. Semleges labdarúgó bírálók túlnyomó része a VB *egyik legerősebb* csapatának tartja a szovjet tizenegyet.

Wales

Nincsen okunk, hogy a velünk egy csoportba került Wales válogatottját lebecsüljük. Védelmük gyors, erélyes, szilárdan áll a lábán; csatársorukat a turini Juventustól kölcsönkért John Charles és a „legdrágább" brit futballista Jones (Tottenham) erősíti. Utóbbi balszélsőt játszik, de klubcsapatában eddig nem mutatott kimagasló formát. „Majd a VB-tornán" — remélik Wales futball rajongói.

Sürgönystílusba tömörítve körülbelül a fenti véleményeket tükrözi a nemzetközi szaksajtó. A VB-torna eredményeiből majd kiderül, hogy a bírálók jól ítélték-e meg az erőviszonyokat.

* * *

A szenzáció-hajhászás és üzleti mohóság hozta létre 1955. végén az ún. „Vásárvárosok Kupáját", amelynek küzdelmei több mint két és fél év után csak idén májusban értek véget. A versengésben többek között Lipcse, Frankfurt, Bázel, Zürich, Zágráb, Lausanne, Milánó, Birmingham, Barcelona és London vett részt és a mérkőzéseket városi válogatott csapatok vívták meg. Még a torna megkezdése előtt Bécs és Köln terminushiány miatt visszalépett. Általában megállapítható, hogy ezek az újfajta és erőltetetten ható kupatalálkozók a közönség körében meglehetősen lanyha fogadtatásra leltek.

A döntők, — amelyeket Barcelona és London vívott meg egymással, úgy az érdeklődés, mint a nyújtott sport szempontjából némi vigasztalást nyújtottak. Az első döntőt a londoni Chelsea-pályán játszották és az érdekfeszítő küzdelem után 2:2-re végződött. Itt különösen a spanyolok bravúros technikai produkciói vívták ki a mintegy 45 000 főnyi angol közönség elismerését.

A döntő visszavágója Barcelonában zajlott le, ahol súlyos *6:0 arányú vereség érte London csapatát*, amely a Chelsea-pályán mutatott jó játékát ezúttal meg sem tudta közelíteni.

Ezzel a „Vásárvárosok Serlegéért" folytatott küzdelmek először (és talán utoljára) befejeződtek.

Mi lesz Fritz Walterrel?

A legutolsó jelentések szerint már csaknem bizonyos, hogy a nyugatnémetek nem viszik el magukkal a válogatott keret segédedzőit: Helmuth Schönt és Georg Gavliczeket. A hír annál is nagyobb port vert fel nyugatnémet futballberkekben, mert az említettek évek óta résztvettek a német csapat előkészítésében, elméleti és gya korlatai oktatásában. Sokan azt tartják, hogy a nyugatnémet B-csapat luxembourgi kudarca (1:4-re kaptak ki és a csapatban csupa nyugatnémet válogatott kerettag szerepelt) robbantotta ki a válságot, más gyengébb eredmények mellett. A jól értesült körökben az a hír járja, hogy Herberger munkatársául, a segédedzők helyébe *állami edzőhelyettest* neveznek majd ki. Erre a posztra szemelték ki *Fritz Waltert*, a német válogatott csapat 37 esztendős népszerű csatárát és kapitányát.

Becske Frigyes

Játékvezetői oldal

Ebből is tanulhatunk!

Ellenőreink jelentik...

„...helytelen volt, hogy a jv. az egész mérkőzésen állandóan széles karmozdulatokkal magyarázott a játékosoknak. Az I. félidő 40-ik percében egy helyes ítéleténél az egyik játékos sportszerűtlenül kétkézzel legyintett. Erélyesen figyelmeztette, de ennek ellenére hogy a játékos ezt még többször is megismételte, s durva hangon reklamált, mégsem állította ki".

„...Sok volt a sportszerűtlen jelenet a pályán. Két játékos összerúgott, majd az egyik megfogta ellenfele nyakát, aki ezért mellbevágta őt. Ez a játékvezető szeme előtt történt, de a jogos beavatkozás elmaradt. A játékvezető erélytelenségének láttán a játékosok vérszemet kaptak és sorozatos durvaságok és egyéb sportszerűtlenségek követték egymást. A játékosok a játékvezető működését állandó megjegyzésekkel, legyintésekkel kísérték."

*

Kik tartózkodhatnak a játéktéren kívül, de a pályakorláton belül?

Megállapítást nyert, hogy több játékvezető nem helyez súlyt a fenti rendelkezés végrehajtására. Ez a lazaság lehetőséget nyújthat úgy a játék, mint a játékvezető tevékenységének megzavarására és már nem egy esetben súlyos botrányok forrása volt. Ügyeljenek játékvezetőink ezen látszólag nem nagyjelentőségű szabály betartására is.

A játéktéren kívül, de a pályakorláton belül a kispadon a két csapat karszalagos edzője, gyúrója, orvosa és szakosztályvezetője tartózkodhat. A labdaszedők és igazolt fényképészek mozgási területe ugyancsak a pályakorláton belülre szól.

A játékvezető indoklás nélkül kiküldheti, szükség esetén kivezetheti mindazokat, akik nem tartoznak az itten felsoroltak közé. Ettől függetlenül a jogosulatlan ott-tartózkodók közül is eltávolítható az, aki sportszerűtlen magatartásával erre okot ad.

*

Ha vonat nincs, jó a kerékpár

Az Egyházdengelei S. K. — Homokterenyei S. K. Nógrád megyei I. oszt bajnoki mérkőzést Egyházdengelén Somogyi István (hatvani csoport) vezette. A mérkőzés színhelyét a következő módon érte el. Elindult felszereléssel és kerékpárral.

Útirány:	Hatvan—Abc vonat	17 km
	Abc—Szarvasgede (tanya) kerékpár	5 km
	Szarvasgede—Palota (tanya) kerékpár	5 km
	Palota—Helyhalom (tanya) kerékpár	3 km
	Helyhalom—Egyházdengele kerékpár	4 km

Visszafelé az egész távolságot kerékpáron tette meg, mert a vonat csak éjfélkor indult. Nagykökényesen keresztül, rövidebb úton ugyan, de szakadó esőben, 24 km-t karikázott.

Partjelzője Biczi Károly Ecsédről indult, az egész utat — oda-vissza 70 km — kerékpáron tette meg. Sportszeretetük dícséretes.

*

A Veszprém megyei JT a Vas megyei JT-vel közösen az országos JT kiküldötteinek részvételével Balatonfüreden értekezletet tartott. A megyei JT bezámolójához a keszthelyi, fűzfői és a sümegi csoport képviselői szóltak hozzá és határozott fejlődésről és a kapcsolatok megjavulásáról számoltak be, mind megyei mind országos viszonylatban. Elhangzott panaszformájában az, hogy az NB. III-as megyei bajnoki mérkőzéseken sok a durvaság és az egyéb sportszerűtlenség s ennek kiküszöbölésére országos intézkedést kérnek. Elhatározták, hogy július 21—27 között edzőtáborozást rendeznek, ha lehet Vas és Fejér megye bevonásával Balatonfüreden. A résztvevők számát 200 főre tervezik. Az edzőtábor szakmai anyagát, valamint az előadók kiküldését az orsz. JT-től kérik.

*

Nagy II. Lajos súlyos betegségéből felépült, munkakörét átvette.

*

Az Elnökség Robotka Mihályt a gazdasági bizottságba, rendes tagként kijelölte.

*

Az Elnökség a Duna Kupa rendező bizottságába a JT képviseletében Rózsa Ferenc elvtársat küldte.

*

A nyári edzőtáborozás megrendezésére az Elnökség megkezdte az előkészületeket.

*

A Budapesti Labdarúgó Alszövetség értesítése alapján közöljük, hogy az ifjúsági felső korhatár 19 év, tehát azok a játékosok, akik 1939-ben születtek és a 19 életévüket nap szerint betöltötték külön orvosi engedély nélkül is szerepelhetnek felnőtt (szenior) csapatban. A budapesti alszövetségi bajnokságban a versenykiírás értelmében az 1957—58 évi bajnokság befejezéséig az 1938—39 évben született játékosok — bár egészségügyi szempontból már nem ifjúságiak — mégis szerepelhetnek ifjúsági csapatban is.

„A"

Labdarugó világbajnokságok (1954)

Vízszintes sorok:

1. A magyar válogatott „bemutatkozásának" eredménye az 1954-es VB-n. 19. Fölösleges zsír és hús az áll alatt. 20. A törökök kiváló balszélsője a VB-n. 21. Földre bukik. 22. Salgótarjáni kapus. 24. Parancsolónk. 26. Egyiptomi napisten. 27. A magyar—brazil mérkőzés játékvezetője. 29. Fél erőd! 30. Gyerekek becézett közlekedési eszköze, névelővel. 31. Kis patak, ford. 32. Terézia vidéki beceneve. 35. Román válogatott csatár nevének kevert betűi. 37. Peer Gynt anyja. 39. Jószívű ember igéje. 40. — Lisa. 41. A németek balhátvédje a VB-döntőn. 45. Akad-e, található-e? 47. Jobbösszekötőnk és balszélsőnk a döntőn. 50. Nemcsak a rókának, a csatárnak is szüksége van rá (névelővel). 53. Sír + kilencszáz római számmal. 54. Gabonaféle. 55. A 60, 18 és 81 sz. sorok kezdőbetűi. 57. Helyhatározó szó. 58. Zamatok. 59. Könyörög. 60. A Bp. Honvéd válogatott jobbszélsőjének névjele. 61. Nehézséget át . . . . . 63. Szovjet folyó. 65. Ez a világ örökre letűnt (ford.) 66. Engem, latinul. 67. Este, franciául. 69. „Ilyen" fej a királyoké. 71. München folyója. 73. Fordított Balaton. 74. Hüvelyes. 75. Alarm! 76. Névelős hentes-szerszám. 77. Kiváló edzőnk. 78. A Vasas kétszer nyerte el. 80. Nagyon, Fritz Walter nyelvén. 82. A németek jobbhátvédje a döntőn. 84. Megtörtént dolog. 86. Németh Zoltán. 87. Magot a földbe hint. 89. Kicsinyítő képző. 91. A Föld legnagyobb beltengere. 93. Távolító igekötő. 94. Téli ital. 95. Dal, nóta. 97. A 3 függ. beceneve. 100. GTI. 101. Helyiség „teheti" az ürességtől. 103. Virágos, fás, gondozott terület. 104. Két csapat képviselte a döntőben. 107. Uruguay középhátvédje ellenünk. 109. Innivaló. 110. Az olaszok jobbösszekötője Svájc ellen a VB-n. 113. A göngyöleg súlya. 114. Súrlódni kezd! 116. Vörös-tengeri kikötő. 118. A 30. vízsz. közepe. 119. Így írják az angolok a gólt. 120. Éktelen szamárbeszéd, ford. 121. Attila másik neve. 123. És latinul, franciául. 125. Az olaszok középcsatára a svájciak ellen a VB-n. 127. Zeus szerelme, Héra tehénné változtatta. 128. Könnyezne (ék. fel.) 130. Időmérő eszközei (ford.) 131. A Fradi egyik csatára. 133. Vigyázni rá. 136. Izmos. 137. A magyar—brazil után írta egyik külföldi lap rólunk (az első zárt betű: y, a hetedik kockában kettősbetű).

Függőleges sorok:

1. Vidéken kukoricát tartanak benne. 2. A végén nem okul! 3. Balhátvédünk a VB-n, keresztnevének kezdőbetűjével. 4. Hamis. 5. Isztanbul egyik városrésze (törökül Beyoglu). 6. Régi növény! 7. Régi cégröv. 8. Ellentétes kötőszó, elnyújtva. 9. A nap melege „teszi, például a gyümölccsel. 10. Semmi, németül, nőnemben. 11. Részben jólszabott! 12. Király, olaszul. 13. Csapadék. 14. Verdi operája. 15. Eeeee. 16. Az olaszok balszélsője Svájc ellen a VB-n. 17. Félig eloszt! 18. Birtokában. 19. Ezek is akadályozták a döntőn csatáraink eredményességét (első zárt betű: e). 23. Középcsatárunk és balfedezetünk a döntőn. 25. Mázolja. 28. Randevú időpontját elhalasztó. 30. Régi római pénz, kétszer is. 33. Svájc balfedezete Ausztria ellen a VB-n. 34. Ének. 36. Idegenben is gyakori női név (zárt betű: v). 38. Mexikó balfedezete Brazília ellen a VB-n. 40. Ezerkétszáz és ötszáz, római számmal. 41. A franciák jobbszélsője a VB-n. 42. Azonos mássalhangzók. 43. Bányavég! 44. A nyugatnémetek jobbszélsője a döntőn. 46. Fogyasztja (az ételt). 48. A Szajna jobboldali mellékfolyója. 49. A 7 függ. — ford. 51. Fordítva véd. 52. Idegen összetételekben: légi (ék. fel.) 55. Perek, bűnügyi tárgyalások színhelye. 56. Az osztrákok jobbhátvédje a VB-n. 60. A jugoszlávok balösszekötője a franciák ellen a VB-n. 61. Vízmenti rágcsálók. 62. Végtagjai. 64. Az első magyar—német mérkőzés színhelye a VB-n. 67. Válogatott jobbszélsőnk, már több mint húsz évvel ezelőtt. 68. Azonos betűk. 69. Ad ellentéte. 70. Nyakbavető. 71. Erre a helyre. 72. Vörös, németül. 79. Mázolta vala. 81. A csehszlovákok középcsatára Uruguay ellen. 83. Megsegít, gondoz. 85. Az olaszok balszélsője ellenünk 1955-ben. 86. Az olaszok jobbfedezete a VB-n. 88. Nem üresen, sőt! 90. Ilyen piacok voltak a régi, használt áruk piacai (első kockában: z). 92. Az olaszok válogatott jobbhátvédje a 30-as évek második felében. 94. A göngyöleg súlya. 96. Árjegyzék németül. 98. Szigetlakó nép. 99. Görögkeleti szentkép. 101. Idegen Kató (zárt betű: e). 103. Svájc kapusa a VB-n. 105. — in Hungary. 106. Német viszonyszó. 107. A strontium vegyjele. 198. Északfrancia folyó német neve (franciául: Meuse). 111. Végzetess szellemi munkát! 112. Testtel vagy kézzel faultol. 115. Az „ilyen" rúgást kiállítással kell büntetni. 117. Egyre elterjedtebb ez a világítás. 119. Ökölvívó-mérkőzések elején és végén szólal meg. 120. Névelős asszonyok, lányok. 122. Középen berak! 124. Néma tárgy! 125. Orvosi és kémiai cső. 126. Harag, latinul. 127. A Tisza mellékfolyója. 129. Fordított érzékszerv. 131. Svéd férfinév. 132. Ételízesítő. 134. In dem, összevonva. 135. Kiejtésben azonos hangzású betűk.

(Az o és ó, illetve ö és ő betű között nem teszünk különbséget. A megfejtéseket nem kell beküldeni.)

A májusi számunkban közölt keresztrejtvény megfejtése: magas színvonal a döntőn, Sziria, Ademir, Schiaffino, Juvenal, Maspoli, kétszázezer, Argentina, Varela, Uruguay meglepő diadala, Ghiggia, Andrade, Jadir.

A szerkesztőség címe: MLSZ, VI., Népköztársaság útja 47. — Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda, Bp. V., József nádor tér 1. Telefon: 180—850.
Előfizetés: negyedévre 8,— Ft, félévre 16,— Ft, egy évre 32,— Ft. Csekkszámlaszám: 61 251.
Felelős kiadó: Sportlap és Könyvkiadó — Felelős szerkesztő: Barcs Sándor
Állami Nyomda. 2185/2. — Budapest I., Kapisztrán tér 1. — Felelős vezető: Jámbor János.

Ezeket a mérkőzéseket közvetíti a televízió: Mexikó—Svédország, Argentina—NSzK, Brazília—Anglia, Svédország—Magyarország, Svédország—Wales, Északírország—NSzK. Egy negyeddöntő mérkőzés. Egy középdöntő mérkőzés. A harmadik helyért folyó mérkőzés. A döntő.

Az angol VB csapat: (balról) Howe, Haynes, Charlton, Kevan, Slater, Douglas, Langley, Hopkinson, Clayton, Finney, Wright